

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Motivation to Study in Social Service Management Program
(Bachelor of Arts), Department of Sociology,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

จุฑาทิพย์ คำเจริญกุล
ภาควิชาสังคมวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย
เงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2567

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Motivation to Study in Social Service Management Program
(Bachelor of Arts), Department of Sociology,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

จุฑาทิพย์ คำเจริญกุล
ภาควิชาสังคมวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยขอขอบคุณภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สนับสนุนทุนด้านการเงิน ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิดา แจ่มประจักษ์ หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยา ที่สนับสนุนและส่งเสริมบุคลากรให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research: R2R) ขอขอบคุณ ดร.สุภัศรา แก้วประดิษฐ์ ทรัพย์ชุกุล ที่ปรึกษาโครงการวิจัยเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง และเสนอแนะมุมมองอันทรงคุณค่า จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกำลังใจในการดำเนินงานวิจัย ขอขอบคุณนิสิตภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลประกอบการวิจัย ซึ่งมีส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพของงานวิจัยฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และที่ขาดไม่ได้ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ได้แก่ คุณพ่ออานวย คำเจริญกุล และคุณนิเวศน์ ถาวร คู่ชีวิต รวมถึงคุณญาติ บัญญา พี่สาวที่รักยิ่ง และนางสาวญาทิชาพัฒน์ รุจินนารีย์ ศรีพุธา น้องสาวที่รักที่สุด ที่คอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยในทุก ๆ ครั้งที่รู้สึกท้อแท้ และหมดกำลังใจ สุดท้ายนี้หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว

จุฑาทิพย์ คำเจริญกุล
ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เก็บข้อมูลกับนิสิต ชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 144 คน

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากมาน้อย ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านหลักสูตรการเรียน การสอน และด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ส่วนการทดสอบสมมติฐาน นั้น ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อ โดยระบบการสอบเข้าแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา และผลการศึกษาแตกต่างกัน พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ลำดับแรกที่ได้รับการ สนับสนุนมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น หอสมุด และระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ รองลงมาคือ หลักสูตรควรมีรายวิชาที่เป็นจุดเด่น เช่น การลงพื้นที่ ศึกษาชุมชน การทำงานจิตอาสา และการฝึกปฏิบัติงานทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัย ควรสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงควรกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษา ตลอดหลักสูตรให้เหมาะสม ซึ่งประเด็นเหล่านี้ได้รับการเห็นด้วยจากนิสิตมากกว่าร้อยละ 80

คำสำคัญ: การศึกษาต่อ, แรงจูงใจ, มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The objective of this study is to investigate the motivations for choosing to pursue a Bachelor of Arts degree in Social Service Management at Burapha University and to analyze the factors influencing students' decisions to enroll in this program. The study adopted a survey-based approach, utilizing a structured questionnaire as the research tool. The data were gathered from a sample of 144 fourth-year students enrolled in the program at Burapha University.

The research findings show that, overall, students have a high level of motivation to pursue a bachelor's degree. Ranked from highest to lowest, the motivations include factors related to the curriculum and teaching methods, economic and social conditions, the university environment, career opportunities, personal interest and reasons, and information dissemination. On the other hand, motivation derived from personal relationships was found to be lower. The hypothesis testing revealed that students admitted through different entrance examination systems demonstrated statistically significant differences in their overall motivation to enroll in the program, at a significance level of 0.05. However, no statistically significant differences were observed in motivation across variables such as gender, place of residence, or academic performance. In terms of recommendations for enhancing student motivation to enroll in the Bachelor of Arts program in Social Service Management, the respondents emphasized the importance of providing facilities conducive to learning, such as a high-quality library and information systems. Additionally, the curriculum should feature distinctive courses, including community fieldwork, volunteer service, and internships in both public and private sectors. Furthermore, the university should strive to enhance its reputation at both national and international levels, while ensuring that tuition fees are set at an appropriate level for the entirety of the program. These recommendations were supported by more than 80% of the students surveyed.

Keywords: To Study, Motivation, Burapha University

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทคัดย่อ.....	ง
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี.....	14
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	36
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	73
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างปีการศึกษา 2558 - 2565.....	2
2 ข้อมูลรายละเอียดนิสิตที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 – 2566.....	13
3 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 – 4.....	36
4 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	41
5 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี.....	41
6 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม.....	41
7 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา.....	42
8 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน..	42
9 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของครอบครัว.....	43
10 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของท่าน มาจากแหล่งใด.....	43
11 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของมารดา.....	44
12 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของบิดา.....	44
13 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกช่องทางการเข้าศึกษา ต่อของนิสิต.....	45
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวม ในแต่ละด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง.....	45
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาตรี ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว.....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	47
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย.....	48
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	49
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน.....	50
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประกอบอาชีพ.....	51
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร.....	52
22	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ.....	53
23	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามภูมิลำเนา.....	55
24	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามผลการศึกษา.....	57
25	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามระบบการสอบเข้าศึกษา	59
26	จำนวนและร้อยละของคนที่ตอบเห็นด้วย เรื่อง แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่าง.....	60

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา, 2562) นอกจากนี้การศึกษายังเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึก ในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย การศึกษามีความสำคัญหลายประการดังนี้ ช่วยขัดเกลาให้คนเป็นมนุษย์ ดังคำกล่าวของท่านพุทธทาสภิกขุว่า “เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยุงมีดีที่แววขน ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่คนย่อมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา ” การศึกษาช่วยอบรมพลเมืองให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิต สามารถช่วยให้ตนเองดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขอย่างมีปัญญา การศึกษาช่วยคำจุนให้ชาติสามารถความดำรงอยู่ได้ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งในการปลูกฝังความรักและห่วงหาในสิ่งที่แสดงความเป็นชาติ ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ เอกราช อาณาเขต การศึกษาช่วยสร้างพลเมืองให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ ในการเลี้ยงตนเองและครอบครัว และการศึกษาช่วยให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถปกป้องตนเองและประเทศชาติให้ดำรงสถานะภาพอยู่ได้ในสังคมโลกอย่างมีเสถียรภาพ (ธัญญา เอมพงษ์, 2562) ซึ่งในปัจจุบันบุคคลทั่วไปจะให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับปริญญาโทโดยมีแนวคิดที่ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดี ทำให้บุคคลทั่วไป พยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงที่สุด จนมีคำกล่าวที่ว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2554)

ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในฐานะหน่วยผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมทางด้านวิชาการในหลากหลายสาขาวิชา จึงนำความรู้ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มาเป็นกรอบในการศึกษาโครงสร้างสังคมทั้งด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง ใช้ความรู้ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การพัฒนาชุมชน และสิ่งแวดล้อม มาบูรณาการเป็นองค์ความรู้ด้านการจัดการบริการสังคม เพื่อพัฒนานิสิตหรือทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีความรู้ในการจัดการบริการสังคม ให้บริการกับผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม ท้าถึง และคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน และความเป็นมนุษย์ และใช้วิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์เป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุง และสร้างนวัตกรรมบริการของสังคมให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของประเทศที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (พ.ศ. 2564 - 2567) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ตั้งแต่ปี 2554 จนถึงปัจจุบัน โดยตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 - 2565 นั้น

จากตารางข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างปีการศึกษา 2558 ถึง 2565 จะเห็นได้ว่าหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ได้รับความสนใจสมัครเข้าศึกษาต่อจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับความสนใจ จากนักเรียนมากขึ้นเป็นลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างปีการศึกษา 2558 - 2565

ภาคการศึกษา/ ปีการศึกษา	เป้าหมายตาม แผนการรับ	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนที่ประกาศรับ (No. Offered)	จำนวนผู้มีสิทธิเข้าศึกษา (No. Admitted)	จำนวนที่ลงทะเบียน (No. Enrolled)	จำนวนนิสิต ณ สัปดาห์แรกของ ภาคการศึกษา
1/2558	80	872	120	63	63	58
1/2559	80	962	60	60	102	95
1/2560	57	600	80	70	45	40
1/2561	57	861	66	57	70	69
1/2562	57	748	79	83	72	69
1/2563	57	1,452	56	98	57	57
1/2564	56	683	82	68	63	63
1/2565	57	684	82	68	62	62

ที่มา : ข้อมูลสำรวจจากระบบทะเบียนและสถิตินิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2566

ผู้วิจัยในฐานะเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดภาควิชาสังคมวิทยา จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อใช้ข้อมูลประกอบในการจัดทำการประเมินคุณภาพการศึกษา และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรในอนาคตให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานต่อไป

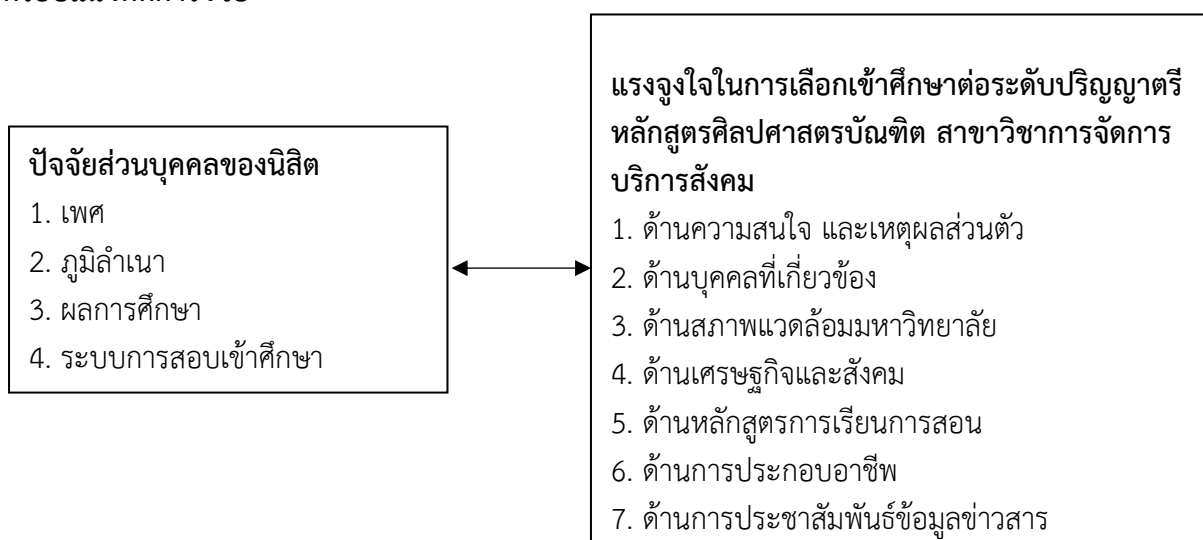
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. นำข้อมูลมาประกอบในการจัดทำประเมินคุณภาพการศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้มาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรในอนาคตให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาการศึกษานี้เน้นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม 7 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว 2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3. ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย 4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม 5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน 6. ด้านการประกอบอาชีพ และ 7. ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา จำนวน 144 คน

3. ด้านระยะเวลาการศึกษา ช่วงระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2566 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง ความกระตือรือร้นที่มาจากความสนใจ ความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง ที่นิสิตจะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม เพื่อให้ได้ความรู้และโอกาสที่มีผลต่ออนาคตทางอาชีพของตนเอง ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความกระตือรือร้นและความตั้งใจที่มีต่อการเรียนหรือการเลือกสาขาวิชาที่ตรงกับความสนใจส่วนตัวในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

1.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความกระตือรือร้นที่มีต่อการเลือกเข้าศึกษามาจากการส่งเสริมและสนับสนุนของครอบครัว ผู้ปกครอง และบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตของนิสิตที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย หมายถึง ลักษณะกายภาพหรือธรรมชาติทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตลอดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

1.4 ด้านเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ความกระตือรือร้นที่มาจากความต้องการในด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม และความมุ่งมั่นที่จะมีผลต่อการปรับตัวในสังคม นิสิตอาจมีแรงจูงใจจากความต้องการทางเศรษฐกิจ เช่น การเพิ่มโอกาสในอาชีพ การช่วยเสริมสร้างรายได้ หรือการศึกษา เพื่อเป็นกำลังแรงในสังคมที่กำลังพัฒนา นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมที่ดีและการมีบทบาททางสังคมยังเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

1.5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน หมายถึง ความกระตือรือร้นที่มีต่อโครงสร้างของหลักสูตร ลักษณะการเรียนการสอน และวิธีการการสอนที่ตรงตามความสนใจและรูปแบบการเรียนรู้หลักสูตร

1.6. ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การมีความกระตือรือร้นที่มีต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเข้าศึกษาต่อเพื่อเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ที่เข้าช่วยกับการประกอบอาชีพที่ตนเองสนใจ และมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการนำไปสู่อาชีพที่ตนเองต้องการ

1.7. ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบออนไลน์และ ณ ที่ตั้งอย่างต่อเนื่อง

2. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

3. นิสิต หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคมชั้นปีที่ 1 - 4

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร เพื่อประกอบการทำวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” พบว่าประกอบไปด้วย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม
2. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี
 - 2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.2 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 2.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
 - 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาสังคมวิทยามีประวัติมายาวนาน เริ่มจัดตั้งขึ้นมาพร้อม ๆ กับมหาวิทยาลัยบูรพา สมัยที่ยังเป็นวิทยาลัยการศึกษาบางแสน ตั้งแต่ พ.ศ. 2496 การจัดการเรียนการสอนในสมัยเป็นวิทยาลัยการศึกษาบางแสน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ยังไม่มีวิชาเอก จนถึงปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้เปลี่ยนมาเป็น มหาวิทยาลัยบูรพา ภาควิชาสังคมวิทยาได้ทำการพัฒนาและเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) การพัฒนาชุมชน หลักสูตร 4 ปี เป็นหลักสูตรแรก พร้อมกับรับสมัครสอบสอนวิชาศึกษาทั่วไป เลือกเสรี วิชาโทสังคมวิทยา และวิชาโทสังคมวิทยาการท่องเที่ยว

ในระหว่างการดำเนินการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาการพัฒนาชุมชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 หลักสูตรดังกล่าวได้รับความนิยมจากนิสิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในแวดวงการศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาจึงได้พัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม อีก 2 หลักสูตร ดังต่อไปนี้

ปี พ.ศ. 2553 เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การจัดการบริการสังคม เป็นหลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวในประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2555 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) การจัดการบริการสังคม เป็นหลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวในประเทศไทย

ปรัชญา

มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นนวัตกรทางสังคมที่มีการบูรณาการความคิด ความรู้ ทัศนะทั้งในความเป็นตัวตน มีอิสรภาพทางความคิด มีความสามารถจัดการบริการสังคมที่สร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

ความสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลก ทั้งเทคโนโลยี การศึกษา เศรษฐกิจ สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่องานสังคมในหลากหลายมิติ คนและองค์กร จึงต้องพยายามปรับตัวเองให้อยู่รอดในสภาวะการณ์ที่ท้าทายนี้ ซึ่งในความเป็นจริง คนส่วนหนึ่งสามารถจะดำรงตนได้เป็นอย่างดี แต่มีกลุ่มคนส่วนหนึ่งที่เป็นกลุ่มด้อยโอกาส หรือกลุ่มเปราะบาง ที่ไร้ซึ่งทุนทางสังคมใด ๆ และไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้ จนกลายเป็นความเหลื่อมล้ำของประเทศที่เป็นปัญหาเรื้อรัง

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคมมีพันธกิจที่จะสร้างสังคม คุณภาพเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การแบ่งปันและการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการศึกษาของหลักสูตรฯ ให้ความสำคัญกับกระบวนการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งความรู้ ทักษะและทัศนคติ โดยเป็นความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะมุ่งสร้างผู้เรียนเป็นนวัตกรสังคมที่เป็นเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสังคม สามารถที่จะปรับตัวเข้ากับความแตกต่าง ความหลากหลาย และการเปลี่ยนแปลง ทำงานร่วมกับบุคคลและกลุ่มคน เพื่อผลักดันและสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ตรงกับความต้องการของชุมชนและสังคม

วัตถุประสงค์

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 จะมีสมรรถนะ ดังนี้

1. ตระหนักรู้ในคุณธรรม มีจิตจริยธรรม จิตเคารพ จิตสาธารณะ จิตบริการ ใช้ชีวิตตามความเป็นจริง มีน้ำใจต่อกัน รู้จักแบ่งปัน รู้จักพอ มีความสุขจากภายใน มีระเบียบวินัย คำนึงถึงบทบาท หน้าที่ ความเป็นพลเมือง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมโลก
2. เข้าใจในการทำงานด้านบริการสังคม โดยสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. วิเคราะห์สถานการณ์ ประมวลผล พัฒนาแก้ไขปัญหา โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวชี้้นำในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล สามารถบูรณาการองค์ความรู้เพื่อจัดการบริการสังคมอย่างสร้างสรรค์
4. แสดงออกถึงความเป็นผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ดี มีทักษะการคิดแบบองค์รวม และการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ประนีประนอม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถควบคุมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. มีทักษะในการสื่อสารและสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เป็นอย่างดี
6. ใช้ทักษะในการทำงานบริการสังคมร่วมกับกลุ่มคน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ

ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา (Yearly learning outcomes, YLO)

ปีที่ 1 เป็นนักคิด เพื่อการบริการสังคมที่มีมีจิตจริยธรรม จิตเคารพ จิตสาธารณะ จิตบริการ

ปีที่ 2 เป็นนักวิเคราะห์ ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการบริการสังคม และมีทักษะในการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม

ปีที่ 3 เป็นนักปฏิบัติการบริการสังคม มีสามารถในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการจัดการบริการสังคม ในการปฏิบัติการบริการสังคมทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ชุมชน/องค์กร สังคม

ปีที่ 4 เป็นนักจัดการบริการสังคม ผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการบริการสังคม ที่มีความสามารถในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการบริการสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 127 หน่วยกิต

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
2) หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	91	หน่วยกิต
2.1) วิชาเอกบังคับ	76	หน่วยกิต
2.2) วิชาเอกเลือก	15	หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

รายวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หมวดวิชาเฉพาะ

วิชาเอกบังคับ

M1: พื้นฐานการคิดและจิตบริการ

26317165	สุนทรียสนทนาเพื่อการพัฒนาจิต Aesthetic Dialogue	3(2-2-5)
26317365	วิธีการคิดเพื่อการจัดการบริการสังคม Thinking Methods for Social Service Management	3(3-0-6)
26317865	จิตอาสาเพื่อการบริการสังคม Volunteer Spirit for Social Services	3(3-0-6)
26211165	แนวคิดสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา Sociological and Anthropological Thoughts	3(3-0-6)
26324165	ผู้สร้างแรงบันดาลใจ Inspirer Studies	3(3-0-6)

M2: การวิเคราะห์และเชื่อมโยงการบริการสังคม

26125265	การศึกษาชุมชน Community Study	3(2-2-5)
----------	----------------------------------	----------

26221265	พัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมไทย Socio-Cultural Development in Thai Society	3(3-0-6)
26327465	หลักการจัดการบริการสังคมเบื้องต้น Introduction to Principles of Social Service Management	3(3-0-6)
26327265	แนวคิดบริการสังคม Concepts of Social Services	3(3-0-6)
26325165	การจัดการองค์การ Organization Management	3(3-0-6)
26327165	สิทธิมนุษยชนกับความเป็นธรรมในสังคมไทย Human Right and Social Fairness	3(3-0-6)
26327565	หลักคุณภาพการบริการ Principles of Quality of Service	3(3-0-6)
M3: การบูรณาการการจัดการบริการสังคม		
26133165	แรงงานศึกษา Labour Studies	3(3-0-6)
26232165	ภูมิปัญญาท้องถิ่น Local Wisdom	3(3-0-6)
26337565	นโยบายการบริการสังคม Social Service Policies	3(3-0-6)
26334165	ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ Research Methodology in Social Sciences	3(3-0-6)
26334265	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้านสังคมศาสตร์ Quantitative Data Analysis for Social Sciences	3(2-2-5)
26334365	วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research Method	3(2-2-5)
26337165	การจัดบริการสำหรับผู้สูงอายุแบบองค์รวม Integrated Social Services for the Elderly	3(3-0-6)
26337265	การบริหารโครงการ Project Management	3(3-0-6)
26337665	กิจการเพื่อสังคม Social Enterprise	3(3-0-6)
26339165	งานบริการสังคมอิสระ Social Freelancer	1(0-3-1)
26339265	วิธีวิทยาการจัดการบริการสังคม Methodology in Social Service Management	3(2-2-5)

26339365	ห้องทดลองการจัดการบริการสังคม Social Service Lab	3(2-2-5)
----------	---	----------

M4: การปฏิบัติงานมืออาชีพ

26349465	การฝึกปฏิบัติงานการจัดการบริการสังคม Internship in Social Service Management	6(0-18-9)
----------	---	-----------

M5: การจัดการบริการสังคมสร้างสรรค์

26135465	การจัดการวิสาหกิจชุมชน Community Enterprise	3(3-0-6)
26142165	การจัดการความรู้ Knowledge Management	3(3-0-6)
26317765	การจัดการบริการทางการศึกษา Social Service on Education	3(3-0-6)
26327765	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม สำหรับการจัดการบริการสังคม Cultural Resource Management for Social Service Management	3(3-0-6)
26347265	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ Human Resource Management	3(3-0-6)
26371165	การตลาดทางสังคม Social Marketing	3(3-0-6)
26371265	การตลาดการบริการ Service Marketing	3(3-0-6)

M6: การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

26123165	การพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อการพัฒนาประชากร Sustainable Development for Population Development	3(3-0-6)
26145265	แนวคิดพื้นฐานว่าด้วยการพัฒนา เด็กและเยาวชน Basic Concept of Childhood and Juvenile Development	3(3-0-6)
26145465	บทบาทชายหญิงในสังคม Gender in Society	3(3-0-6)
26172265	การจัดการครอบครัว Family Management	3(3-0-6)
26326165	เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการบริการสังคม Digital Technology for Social Service Management	3(3-0-6)

26347165	แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ Fundamental Concept of Social Work	3(3-0-6)
26347465	ผู้พิการศึกษา Disability Study	3(3-0-6)
26347565	สวัสดิการชุมชนและสังคม Community Welfare and Social Welfare	3(3-0-6)
M7: การจัดการสิ่งแวดล้อมสังคมที่ยั่งยืน		
26135265	เมืองน่าอยู่ Livable Cities	3(3-0-6)
26135665	การวางแผนการใช้ที่ดินและการพัฒนาที่ดิน Land Use Planning and Land Development	3(3-0-6)
26317265	การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบผสมผสาน Integrated Environmental Management	3(3-0-6)
26317465	หลักการประเมินผลกระทบ Principles of Impact Assessment	3(3-0-6)
26317565	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในโลกและท้องถิ่น Social and Cultural Changes in World and Locality	3(3-0-6)
26231165	สังคมวิทยาชนบทและเมือง Rural and Urban Sociology	3(3-0-6)
26347765	ตะวันออกศึกษา Eastern Study	3(3-0-6)
M8: การสร้างเสริมสังคมสันติสุข		
26125365	มนุษย์สัมพันธ์ในชุมชน Human Relations in Community	3(3-0-6)
26135565	การบริหารท้องถิ่น Local Administration	3(3-0-6)
26317965	การจัดการบริการสังคมในกระบวนการยุติธรรม Social Service in Criminal Justice	3(3-0-6)
26231265	สังคมพหุวัฒนธรรม Multicultural Societies	3(3-0-6)
26317665	การจัดการกับภาวะวิกฤต Crisis Management	3(3-0-6)
26327865	การจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี Peaceful Conflict Management	3(3-0-6)
26327965	การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท Mediation	3(3-0-6)

หมวดวิชาเฉพาะ (Program learning outcomes, PLO)

PLO1 แสดงพฤติกรรมซื่อตรงต่อหน้าที่ โดยดำเนินชีวิตและทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

PLO2 มีความรับผิดชอบต่อตนเองเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความสำนึกพลเมืองที่ดี สามารถดูแลร่วมมือกัน เพื่อให้เกิดสันติสุข

PLO3 มีความรู้รอบในศาสตร์การจัดการการบริการสังคม สามารถประยุกต์และบูรณาการเพื่อสร้างสังคมสุขภาวะ

PLO4 มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบและองค์รวม มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อแก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่รอดในทุกสถานการณ์

PLO5 มีสติ ตระหนักรู้ สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสังคมที่สอดคล้องต่อความต้องการของสังคม

PLO6 รักและเมตตาต่อมวลมนุษยชาติ

PLO7 แสดงออกถึงภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม มีมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารที่ดี นำสู่การเป็นองค์กรแห่งความสุข

PLO8 สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคนิคทางคณิตศาสตร์หรือสถิติที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

PLO9 มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการบริการสังคมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

ผลการเรียนรู้ของโมดูล (Module Learning Outcomes)

MLO1 พื้นฐานการคิดและจิตบริการมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการคิดพร้อมมีจิตบริการ

MLO2 การวิเคราะห์และเชื่อมโยงการบริการสังคมสามารถอธิบายวิเคราะห์หลักคิดหลักการจัดการการบริการสังคมและบูรณาการเชื่อมโยงกับสังคม

MLO3 การบูรณาการการจัดการการบริการสังคมประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการจัดการการบริการสังคมในองค์กร ชุมชน และสังคม

MLO4 การปฏิบัติงานมีอาชีพสามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นปรับตัวได้พร้อมเรียนรู้กล้าแสดงออกมีทักษะการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และสื่อสารได้อย่างดี

MLO5 การจัดการการบริการสังคมสร้างสรรค์ วิเคราะห์ สร้างสรรค์หรือพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการการบริการสังคม

MLO6 การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดบริการให้กับกลุ่มเปราะบางทางสังคมอย่างยั่งยืน

MLO7 การจัดการสิ่งแวดล้อมสังคมที่ยั่งยืนเข้าใจ รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมสังคมและสามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้

MLO8 การสร้างเสริมสังคมสันติสุขเข้าใจความแตกต่าง เคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และมีทักษะในการสร้างสันติสุข

จากข้อมูลที่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปี การศึกษา 2555 - 2566 ดังตารางที่ 2 นั้น เป็นเวลา 12 ปี ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สมัครที่ เข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าวและพบว่า มีจำนวนผู้ที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ จำนวน 781 คน โดยมีจำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษา 547 คน จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการ บริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงเป็น เหตุผลสนับสนุนให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนิสิต เพื่อนำผลการ วิเคราะห์มาใช้ในการวางแผนการสื่อสารประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดนิสิตที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 – 2566

รุ่นที่	ปีที่เข้าศึกษา	จำนวนผู้เข้าศึกษา	ผู้สำเร็จการศึกษา
1	2555	78	78
2	2556	69	69
3	2557	81	81
4	2558	54	54
5	2559	91	91
6	2560	38	38
7	2561	67	67
8	2562	69	69
9	2563	57	-
10	2564	57	-
11	2565	60	-
12	2566	60	-
รวม		781	547

ที่มา กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ค้นหาข้อมูลวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2567

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี

ความหมายของแรงจูงใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2556, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย ซึ่งสังเกตไม่ได้โดยตรง แต่อาศัยการสังเกตจากพฤติกรรมที่จะอ้างอิงถึงแรงจูงใจนั้น พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจมาจากสาเหตุที่ต่างกัน แรงจูงใจอย่างเดียวกันอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน พฤติกรรมอย่างเดียวกันก็อาจมาจากแรงจูงใจหลายอย่างได้เช่นกัน

อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2556, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งเร้าหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้น ให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ในสาขาวิชาต่าง ๆ ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

จุลดา จุลเสวก และวันธร อรรคปทุม (2559, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันให้บุคคลเกิดความสนใจและแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายของบุคคล

โชติกา ระโส (2555, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ หรืออาจหมายถึงการที่บุคคลมีความปรารถนา หรือต้องการที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

สุขขาน มักรสัน (2563, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง พลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมาย ของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำ จะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่กล้าเสี่ยง การกระทำ ก่อนบรรลุเป้าหมายความหมายของแรงจูงใจ และการจูงใจ (Definition of motive and motivation) แรงจูงใจ (motive) เป็นคำที่ได้ความหมายมาจากคำภาษาละตินที่ว่า mover ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว (move)”

ชาญเดช วีรกุล (2552, หน้า 3) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่า หมายถึง สิ่งเร้าจากภายใน สิ่งจูงใจคิดเป็นสิ่งโน้มน้าวใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรม เกิดความคิด ความเชื่อมั่นและความมานะพยายามที่จะกระทำ และคงไว้ซึ่งการกระทำนั้น ๆ เพื่อจะบรรลุเป้าหมายคิดเป็นวัตถุประสงค์ใด วัตถุประสงค์หนึ่งตามที่ตัวบุคคลคิดเป็นองค์กรได้ตั้งไว้

Hawkins & Mothersbaugh (2013) กล่าวว่าแรงจูงใจ คือ เหตุผลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งแรงจูงใจเป็นโครงสร้างภายในตัวบุคคลที่ช่วยกระตุ้นและผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมและกำหนดทิศทางที่เฉพาะเจาะจงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ญาดิชา บุญญา (2567, หน้า 13) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้แต่ละบุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความพึงพอใจตั้งใจและเต็มใจ เป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางคิดเป็นแนวทางให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

บุญรอด บุญเกิด (2551, หน้า 7) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้น หรือผลักดันให้มนุษย์ และสัตว์เกิดความพยายาม หรือเกิดพลังในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ชลลดา สิทธิกรโสมนัส (2548, หน้า 9) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งที่เป็นเหตุ ชักนำหรือโน้มน้าวให้บุคคลตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการ ของตน

อามรรัตน์ เหลืองอร่าม (2557, หน้า 17) กล่าวว่าแรงจูงใจ คือ สิ่งเร้าที่เกิดขึ้นทั้งภายใน และภายนอกร่างกายซึ่งมีแรงขับที่รุนแรงทำให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ออกมา ซึ่งสิ่งเร้าภายในได้แก่ ความหิว ความต้องการเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และความต้องการ ทางเพศ สิ่งเร้าภายนอกได้แก่ ความรัก สังคม ค่านิยม

ลัดดาวลย์ มากช่วย (2564, หน้า 5) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางค่าน้ำร่างกาย และจิตใจ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรง กระตุ้น เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

อุบลรัตน์ เพ็งสฤติย์ (2556, หน้า 63) กล่าวว่า แรงจูงใจคือสภาวะของร่างกายมีลักษณะ ที่ไม่สมดุล อันเกิดเนื่องมาจากแรงขับอันเกิดจากลักษณะของบุคคล และได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม ภายนอก ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจและเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมต่อไป

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง การมีแรงบันดาลใจหรือ คำสั่งใจที่ส่งผลให้บุคคลตัดสินใจที่จะเข้าศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และอาจจะหมายถึงเหตุ หรือปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งของแต่ละบุคคล โดยมีการแสดงออกทางพฤติกรรม ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความพึงพอใจ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประเภทของแรงจูงใจ

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2559, หน้า 8) ได้ให้แบ่งประเภทของแรงจูงใจ ได้ 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่ต้องการกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้น เพื่อสนองความต้องการทาง ร่างกายและจิตใจเพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ และแรงจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้น จากสิ่งเร้าภายนอกให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2556, หน้า 4) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความชอบและความสนใจส่วนตัวมีความถนัดต้องการเพิ่ม ความรู้ให้กับตัวเอง
2. แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ เรียนไปแล้วสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต เป็นที่ยอมรับของสังคม มีรายได้ค่าตอบแทนสูง

นพมาศ ปลัดกอง, (2556 อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2545 หน้า 169-171) ได้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง ความต้องการและความพึงพอใจของ บุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเสาะแสวงหาของตนเอง โดยปัจจัยที่ซ่อนเร้นอยู่ ภายในงาน (เช่น งานที่น่าสนใจ แปลกใหม่ และท้าทาย) เป็นแรงผลักดันไม่ต้องอาศัยรางวัลภายนอก หรือกฎเกณฑ์ภายนอกเป็นข้อบังคับ อันประกอบด้วยความต้องการสิ่งท้าทาย ความสนใจ

ความเพียรพยายาม ความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการมีความสามารถ และความมุ่งมั่น โดยการวิจัยครั้งนี้เน้นการศึกษา เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เนื่องจากเป็นตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้อง การเรียนที่ประสบความสำเร็จ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ หรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การแข่งขัน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายการศึกษาครั้งนี้เน้นแรงจูงใจภายนอกทางจิตวิทยาที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) ซึ่งหมายถึงความต้องการของมนุษย์ที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น แรงจูงใจที่ทำให้คนแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ

Hilgard (1981, หน้า 321-322) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด (The Survival Motive) หมายถึง ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เช่น ความต้องการน้ำ อาหาร อุณหภูมิพอเหมาะ การขับถ่ายของเสีย การพักผ่อน และความต้องการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (The Social Motive) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการ (Social Needs) ของมนุษย์ในการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการตำแหน่งในสังคม ความต้องการทางเพศ ความต้องการเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้คนเราระทำพฤติกรรมทางสังคม

3. แรงจูงใจในทางอวดตน (Ego-integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for success) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการในการสร้างสรรค์และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้สึกล้นเกินตนเอง ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อยและความรู้สึกว่าตนไม่มีค่าหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าตนจะได้มีความรู้สึกที่ตนมีความสามารถ ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจนั้นก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่ายกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

Woodward (2555 อ้างถึงใน จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2555, หน้า 9) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท

1. ความต้องการทางอินทรีย์ (Organic Needs) ได้แก่ แรงจูงใจซึ่งมาจากสภาพทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ฯลฯ

2. แรงจูงใจภาวะฉุกเฉิน (Emergency Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งแวดล้อมต้องการพลกะ ล้าง และปฏิกิริยาอันฉับพลันรวดเร็ว เช่น การหลบหนีอันตราย

3. แรงจูงใจวัตถุวิสัย (Objective Motivation) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 229 – 230) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) คือ แรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้รับความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะพยายาม อดทน ทำงานมีแผน ตั้งระดับความหวังสูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ส่วนที่มีแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ต่ำ มีลักษณะของการทำงานที่ไม่มีเป้าหมาย หรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลต้องการความรักและการยอมรับจากผู้อื่น เนื่องจากมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคม สังคมจะสงบสุขและน่าอยู่ก็ต่อเมื่อบุคคลในสังคมมีความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

3. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เมื่อคนเรามีความไม่พอใจ ถูกขัดใจย่อมมีการแสดงออกถึงความรู้สึกนั้น อาจจะมีการก้าวร้าวด้วยวาจา เช่น ดุด่า หรือก้าวร้าวด้วยการกระทำ เช่น

การทำร้ายข้าวของ ทำร้ายร่างกาย ความก้าวร้าวเกิดจากความต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดของตน

4. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) ความต้องการอำนาจทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่ต้องการจะมีอำนาจเหนือพฤติกรรมของบุคคลอื่นเพราะจะทำให้เขาพอใจ ถ้ารู้สึกว่ามีความสามารถที่จะเอาชนะ และมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมได้

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่ง (Dependency Motive) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการความช่วยเหลือ การสนับสนุน คำปรึกษา เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ และการทำงาน

อารี พันธมณี (2546, หน้า 181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการความสนใจ ความรู้สึกนึกคิด ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรม

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลรับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้มองเห็นเป้าหมาย เร้าให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่การเสริมแรงด้วยสิ่งล่อใจต่าง ๆ เช่น การขึ้นเงินเดือน การได้รับตำแหน่งคำชมเชย เป็นต้น

ชลลดา สิทธิกรโสมนัส (2548, หน้า12) กล่าวว่า แรงจูงใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคมโดยแรงจูงทางร่างกายเกิดจากความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วนแรงจูงใจทางสังคมจะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม อันเป็นความต้องการจากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนต้องการความสำเร็จในชีวิต สำหรับการแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกของพฤติกรรมได้แบ่งเป็นแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในมีคุณค่ามากกว่าแรงจูงใจภายนอกเพราะพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในจะมีพลังมากกว่าพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่บุคคลได้ยากกว่า

บุญรอด บุญเกิด (2551, หน้า 10) ได้แบ่งแรงจูงใจได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ซึ่งถ้าเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เช่น ความต้องการ ทัศนคติ ความสนใจ ความตั้งใจ หรือการมองเห็นคุณค่าเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมแล้วเรียกแรงจูงใจนั้นว่าแรงจูงใจภายใน แต่ถ้าเกิดจากการได้รับการกระตุ้นจากภายนอก เช่น การให้รางวัล การลงโทษ

การยกย่องชมเชย การแสดงความรัก การให้รู้ผลการเรียน การแข่งขัน แล้วทำให้มองเห็นจุดหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม เรียกแรงจูงใจนั้นว่า แรงจูงใจภายนอก

สุโขทัย จานงลักษณ์ (2564, หน้า 26) กล่าวถึง ลักษณะของแรงจูงใจ มี 2 ลักษณะดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน คือ แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลที่อาจจะเป็น เจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นองค์การคือสถานที่ให้ชีวิต แก่เขา และครอบครัว เขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์การ และองค์การบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการ ก็ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดีแต่ด้วยความผูกพันพนักงานก็ร่วมกันลดค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่

2. แรงจูงใจภายนอก คือแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้น ให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทน เท่านั้น

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564, หน้า 10 - 11) ได้สรุปประเภทแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการทางด้านชีววิทยาของร่างกายต่าง ๆ อันได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม คือ ความต้องการทางค่านิยมจิตใจนั่นเอง เพื่อให้เกิด ความพึงพอใจ เป็นการเสริมแรงจูงใจทางกายให้สมบูรณ์ขึ้น

3. แรงจูงใจทางด้านจิตวิทยา คือ ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ จากผู้อื่น ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

นพมาศ ปลัดทอง (2564, หน้า63) ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทของแรงจูงใจนั้น นักจิตวิทยาแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ความหมาย โดยรวมของแรงจูงใจภายใน คือ แรงกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดง พฤติกรรมโดยไม่คาดหวังรางวัลหรือแรงเสริมจากภายนอก

จากประเภทของแรงจูงใจดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจ ประกอบด้วย

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) คือ ความกระตือรือร้นที่มาจากความพึงพอใจ ทางใจเฉพาะตัวความสนุกสนานในการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) คือ ความกระตือรือร้นที่มาจากปัจจัย ภายนอก เช่น การได้รับรางวัล ความยอมรับจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) คือ ความกระตือรือร้นที่มาจากความต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือสังคม

4. แรงจูงใจทางอาชีพ (Career Motivation) คือ ความกระตือรือร้นที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาอาชีพ การตั้งเป้าหมายทางอาชีพ, หรือความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จในสายงาน ที่ตนเองต้องการทำ

5. แรงจูงใจทางการศึกษา (Educational Motivation) คือ ความกระตือรือร้นที่มีเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางการศึกษา

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2546, หน้า 193-194) แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของคนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลของร่างกายมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร สภาวะตึงเครียด ความรู้เจ็บปวด เป็นต้น เมื่อบุคคลเกิดภาวะของการขาดสมดุลในร่างกายเกิดขึ้น จะทำให้บุคคลพยายามที่จะทำให้อาการเกิดความสมดุล จึงเกิดแรงขับขึ้นซึ่งเป็นเริ่มต้นของบุคคลที่เป็นแรงจูงใจบุคคลเพื่อทำให้อาการของร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุล แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ

1. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น

2. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด เป็นต้น

1.2 ความวิตกกังวล จากการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจมากมักจะมีการกระทำหรือพฤติกรรมด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีความกังวลใจ และเมื่อศึกษาต่อไปพบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจน้อยควรจะได้รับผลการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงแม้จะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้

ความวิตกกังวลใจจะมีความแตกต่างไปในแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากเด็กเล็ก ๆ มักจะไม่มี ความกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดน้อยลงไปกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจได้แตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวาย หรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันไปด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น หรือความปรารถนาจะทำให้ตนเองมีสภาพการณ์ที่ดีขึ้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นความรู้สึกที่มีความต้องการแข่งขันหรือเอาชนะผู้หนึ่งผู้ใด หรือทำตัวให้ดีขึ้นจัดเป็นเรื่องของการแข่งขัน

นั้นแสดงว่าเกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม ลักษณะการแข่งขันจะมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

1. การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนเอง ไม่มีผู้ใดมาบังคับให้เกิดพฤติกรรมและเป็นความปรารถนาของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ

2. การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้ สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ต้องการให้ตนเองเหนือกว่าบุคคลอื่น และมักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ

แรงผลักดันทางสังคมเป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนานั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่ตนได้ตั้งความหวังไว้ แต่ในบางครั้งแม้ว่าบุคคลจะมีการตั้งเป้าหมายไว้ก็ตาม แต่บุคคลนั้นไม่สามารถจะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ก็ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งเป้าหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งเป้าหมายมี 2 ลักษณะคือ

1. เป้าหมายรวม เป็นเป้าหมายที่มักจะมีเป้าหมายย่อย ๆ อื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น มีเป้าหมายในชีวิตว่า จะต้องเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ในขณะนี้อายุยังน้อยและเรียนหนังสืออยู่ จึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายๆ เป้าหมายรวมนั้นคือ

- จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจนได้รับรางวัล
- จะวาดรูปเพื่อให้ได้รับคำชมเชย
- จะแสดงความสามารถในการวาดรูปเพื่อให้เพื่อนยอมรับ

2. เป้าหมายระยะไกล เป็นเป้าหมายที่ได้ตั้งขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งเป้าหมายระยะไกลนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก ๆ ดังนั้น เป้าหมายระยะไกลอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับเด็กในวันหนึ่งข้างหน้า อาจจะเป็นวัน สัปดาห์ เดือน ปี หรือหลายๆ ปี ก็ได้

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ เช่น เด็กบางคนมีความหวังว่า ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ของประเทศไทย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลก็คือทำให้เด็กคนนั้นเกิดความมานะ มีความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะให้ได้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาแห่งนั้น นั้นแสดงว่า การตั้งความหวังหรือการเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น แต่ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานสูงเกินความสามารถของตนเองแล้ว จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจหรือเกิดความท้อถอยในการทำงานนั้น ๆ หรือถ้าบุคคลตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถของตนเอง ก็ทำให้บุคคลไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อไป เพราะเหตุว่าตนได้ประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ เกินเกินไป

อย่างไรก็ตาม การตั้งระดับความทะเยอทะยานและการตั้งเป้าหมาย ยังขึ้นอยู่กับ
สิ่งต่อไปนี้

1. ความยาก งานนั้นมีความยากมาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้
2. ความง่าย งานนั้นมีความง่ายจนเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน
3. ความมั่นใจ บุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิต หรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน
4. ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตหรือตั้งระดับความทะเยอทะยานไว้ต่ำเกินไปจนเป็นจริงหรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล
5. คำแนะนำบุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือการตั้งเป้าหมายในชีวิต

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Human Needs)

Maslow (1970 อ้างถึงใน จุลลดา จุลเสวก วรินทร์ อรรถปทุม, 2559, หน้า 9-10)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองซึ่งความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่างตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูงซึ่งมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่น ๆ ต่อไปได้ลักษณะความต้องการตามหลักการของมาสโลว์สามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องใช้ในการดำรงชีวิตเพื่อความอยู่รอดที่จะขาดเสียไม่ได้ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค หรือปัจจัยสี่นั่นเอง

ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เพิ่มในระดับที่สูงขึ้นมากกว่าความต้องการพื้นฐาน เช่น การได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน และความปลอดภัย เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการด้านสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับความรักและการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น รวมถึงการได้เป็นสมาชิกและการได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง ความนับถือและการมีสถานะในสังคม โดยมาจากความสามารถ ความรู้ การประสบความสำเร็จจนมีชื่อเสียง เกียรติยศในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตสูงสุด (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตที่แต่ละบุคคลมีความต้องการ ซึ่งถ้าหากบุคคลใดสามารถบรรลุถึงความต้องการในขั้นนี้ได้ ก็จะได้รับที่ยอมรับยกย่องว่าเป็นบุคคลที่มีความพิเศษ เช่น บุคคลที่มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งและปฏิบัติจนเกิดความสำเร็จ จนได้รับการยอมรับมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

เช่น ดารา นักแสดง นักร้อง นักวิทยาศาสตร์ และนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เป็นต้น

ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer

สไปเซอร์ จานงลักษณ์ (2564, หน้า 27-28) กล่าวว่า เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงว่า ความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลาย ๆ อย่าง อาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ ความต้องการตามทฤษฎี ERG จะมีน้อยกว่าความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ โดยแบ่งออก ดังนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ปังจี้ยี่ ซึ่งเป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและเป็นรูปธรรมมากที่สุด ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย และความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ โดยมีค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีเงินโบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา รู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาว่าจ้างการทำงาน เป็นต้น

2. ความต้องการมีสัมพันธภาพ เป็นความต้องการที่ให้และได้รับไมตรีจากบุคคลรอบข้าง เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง เช่น ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับจากสังคม ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอก

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำที่สุด ได้แก่ ความต้องการการได้รับการยกย่อง และความประสบความสำเร็จในชีวิต ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าด้วยการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานที่มากขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้น สร้างโอกาสให้พนักงานก้าวไปสู่ความสำเร็จ

ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg)

สไปเซอร์ จานงลักษณ์ (2564, หน้า 29 - 30) กล่าวว่า ทฤษฎีเฮิร์ซเบิร์กเน้นอธิบาย และให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ ตัวกระตุ้น (Motivators) และการบำรุงรักษา (Hygiene) สองปัจจัยมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของงานเป็นอย่างยิ่ง เฮิร์ซเบิร์กได้ทำการศึกษา โดยสัมภาษณ์ความพอใจและไม่พอใจทำงานของนักบัญชีและวิศวกรจำนวน 200 คน ผลการศึกษาสรุปว่าความพอใจในการทำงานกับแรงจูงใจในการทำงานของคนมีความแตกต่างกันคือ การที่บุคคลพอใจในงานไม่ได้หมายความว่าคนนั้นมีแรงจูงใจในงานเสมอไป แต่ถ้าคนใดมีแรงจูงใจในการทำงานแล้วคนนั้นจะตั้งใจทำงานให้เกิดผลดีได้ ผลการศึกษาจึงแสดงให้เห็นผลของปัจจัย 2 ตัว คือ ด้านตัวกระตุ้นและการบำรุงรักษาต่อเจตคติงานของบุคคล

1. ปัจจัยด้านตัวกระตุ้น เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงานตัวกระตุ้นประกอบด้วยปัจจัย 6 ประการดังนี้

- 1.1 การสัมฤทธิ์ผล คือ พนักงานมีความรู้สึกว่าเขาทำงานได้สำเร็จ
- 1.2 การยอมรับนับถือจากผู้อื่น คือพนักงานมีความรู้สึกว่าเขาทำสำเร็จมีคนยอมรับเขา
- 1.3 ลักษณะงานที่น่าสนใจ คือพนักงานรู้สึกว่างานที่ทำน่าสนใจ น่าทำ
- 1.4 ความรับผิดชอบ คือพนักงานรู้สึกว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อตนเองและงานของเขา
- 1.5 โอกาสที่จะเจริญก้าวหน้า คือ พนักงานรู้สึกว่าเขามีความก้าวหน้าในงานที่ทำ
- 1.6 การเจริญเติบโต คือ พนักงานตระหนักว่าเขามีโอกาสที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมและมีความ

ความเชี่ยวชาญ

2. ปัจจัยด้านการบำรุงรักษา (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานยังคงทำงานอยู่และยังรักษาเขาไว้ไม่ให้ออกจากงานเมื่อไม่ได้จัดให้พนักงาน เขาจะไม่พอใจและไม่มีความสุขในการทำงานปัจจัยนี้ ประกอบด้วย 10 ประการดังนี้

2.1 นโยบายและการบริหารคือ พนักงานรู้สึกว่ามีฝ่ายจัดการมีการสื่อสารที่ดีและเขาเข้าถึงนโยบายขององค์กรที่เขาอยู่

2.2 การนิเทศงาน คือพนักงานรู้สึกว่ามีผู้บริหารตั้งใจสอนงานและให้งานตามหน้าที่รับผิดชอบ

- 2.3 ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน คือ พนักงานรู้สึกดีต่อหัวหน้างานของเขา
- 2.4 ภาวะการทำงาน คือพนักงานรู้สึกดีต่องานที่ทำและสภาพการณ์ของที่ทำ
- 2.5 ค่าตอบแทนการทำงาน คือพนักงานรู้สึกว่าค่าตอบแทนเหมาะสม
- 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน คือพนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน
- 2.7 ชีวิตส่วนตัว คือพนักงานรู้สึกว่าชั่วโมงการทำงานไม่ได้กระทบต่อชีวิตส่วนตัว
- 2.8 ความสัมพันธ์กับลูกน้อง คือหัวหน้างานมีความรู้สึกที่ดีต่อลูกน้อง
- 2.9 สถานภาพ คือพนักงานรู้สึกว่างานเขามีตำแหน่งหน้าที่ดี
- 2.10 ความมั่นคง คือพนักงานรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในงานที่ทำอยู่

ปัจจัยบำรุงรักษาไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่เป็นข้อกำหนดที่ป้องกันไม่ให้นักงานเกิดความไม่พึงพอใจในงานที่ทำ ถ้าไม่มีปัจจัยเหล่านี้แล้วอาจก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่พนักงานได้ ซึ่งพนักงานอาจรวมตัวกันเพื่อเรียกร้องหรือต่อรอง ผู้บริหารจึงมักจัดโครงการด้านผลประโยชน์พิเศษต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานพึงพอใจ เช่น การลาป่วย การลาพักร้อน และโครงการที่เกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิการของพนักงาน ทฤษฎีเนื้อหา (Content theories) ยังคงได้รับความนิยมในการบริหาร เพราะง่ายต่อการเข้าใจและมีการเชื่อมโยงโดยตรงที่ชัดเจนจากความต้องการกับพฤติกรรม ในขณะที่เดียวกันก็ไม่มีทฤษฎีใดเชื่อมโยงโดยตรงกับพฤติกรรมจูงใจโดยผู้บริหาร ในทางตรงกันข้ามผู้บริหารมักจะมีการตีความผิดพลาดและไม่เหมาะสม โดยคิดว่าพวกเขารู้ถึงความต้องการของผู้ใต้บังคับบัญชา

ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อความสำเร็จ (Achievement Motivation theory)

จูลตา จุลเสวก วรินทร์ อรรคปทุม (2559 หน้า 10) กล่าวว่า แมคเคลล์แลนด์เดวิด ซี. นักจิตวิทยา ได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลาย แตกต่างกับบุคคลอื่นทั่วไปโดยมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อจะได้มีโอกาสการรับผิดชอบแก้ไขปัญหามีอยู่ พวกนี้จะมีผลปรารถนาจะกระทำ การสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ
2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง
3. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป
4. ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่างที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมีปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นมีความประพฤติหรือพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจบารมีสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักเป็นอำนาจบารมีที่ใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ (McClelland)

สุปัสระ จานงลักษณ์ (2564, หน้า 28 - 29) กล่าวว่า ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ ได้มีการเน้นอธิบายการจูงใจของมนุษย์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ ได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของตนเอง ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและ ทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์การใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็วในช่วงปีค.ศ. 1940 นักจิตวิทยาชื่อ David I. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่าง ๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น จากการศึกษาวิจัยของแมคคลีแลนด์ได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการ 3 ประการที่ได้จากแบบทดสอบ TAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลได้ดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการวิจัยของ McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทายและต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว
2. ความต้องการความผูกพัน เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3. ความต้องการอำนาจ เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ซึ่งจะแสวงหาวิธีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ หรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพจากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการดังนี้

- งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเขา และเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วย

- ต้องการงานที่มีระดับยากง่ายพอดี ไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา

- ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้เขามี

ความก้าวหน้าในงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

นอกจากงานในลักษณะดังกล่าวแล้วแมคคลีแลนด์ได้พบว่าปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพคือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับงานที่เขาทำด้วย

ทฤษฎีการจูงใจของเฟรเดอริก เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor Theory)

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564, หน้า 14 - 15) กล่าวว่า เฟรเดอริก เฮิร์ซเบิร์ก ได้สร้างทฤษฎีขึ้นมาเพื่อลบล้างความเชื่อที่ว่า เงินเป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกร และ นักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อจะ หาวาองค์ประกอบอะไรที่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก ในด้านทำให้เกิดความพอใจในงานอาจเรียกว่า เป็นปัจจัยบำรุงรักษาจิตใจหรือปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ นโยบายต่าง ๆ และลักษณะ การบริหารงาน การนิเทศ สภาวะ ของการทำงานสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เงิน สถานภาพ และหลักประกันความมั่นคง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้เพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่จะเป็นตัวประกอบที่ป้องกันการสูญเสียในการปฏิบัติงานของคนงานปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือเป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจให้คนทำงาน ได้แก่ ความรู้สึกสัมฤทธิ์ผล ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยกย่อง ซึ่งคนงานจะมีประสบการณ์ในงาน และงานนั้นเป็นลักษณะที่ท้าทายความสามารถปัจจัยเหล่านี้ จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่บุคคลจะเห็นได้ว่า ปัจจัยจูนนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบเสริม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จำต้องมีอยู่ในทุกองค์กรหรือหน่วยงาน

เช่น ค่าจ้างสภาพแวดล้อม การทำงาน รวมทั้งการบริหารงาน หากสิ่งเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างพอเพียง ความไม่พอใจจะ หายไป แต่ก็จะไม่ผลทำให้ ทศนคติทางบวก หรือแรงจูงใจขึ้นส่วนปัจจัยกระตุ้นนั้นถือเป็นกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน รวมทั้งการชื่นชมยินดีในผลงาน และความสามารถของตน เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murey)

Murey (1938 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541 หน้า 9-10) กล่าวว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) และความต้องการของบุคคลไม่ว่าจะเกิดภายในร่างกายหรือจากสังคมจำมี

ความเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการ จึงไม่แน่นอนไม่สามารถตอบได้ว่าอินทรีย์ที่เลือกตอบสนองต่อความต้องการใดก่อนความต้องการนี้เมอร์เรย์กล่าวว่ามาถึง 20 ความต้องการดังนี้

1. ความต้องการที่ยอมแพ้หรือยอมรับผิด (Abasement need)
2. ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง (Achievement need)
3. ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก (Affiliation need)
4. ความต้องการเอาชนะโดยใช้ความรุนแรง และการต่อสู้ (Aggression need)
5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy need)
6. ความต้องการที่จะฝ่าฝืนอุปสรรคโดยการสร้างความมานะพยายามขึ้น (Counteraction need)
7. ความต้องการป้องกันตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ (Defendance need)
8. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกว่า (Defendance need)
9. ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม (Dominance need)
10. ความต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง (Exhibition need)
11. ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่อันตรายทั้งปวง (Harmavoidance need)
12. ความต้องการที่จะพ้นจากความอับอาย (Avoidance of inferiority need)
13. ความต้องการที่จะได้รับความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (Nurturance need)
14. ความต้องการที่จะจัดการทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นระเบียบ (Orderliness need)
15. ความต้องการความสนุกสนาน (Play need)
16. ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์ (Rejection need)
17. ความต้องการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสารจากผู้อื่น (Succorance need)
18. ความต้องการทางเพศ (Sexual need)
19. ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งที่ประทับใจทั้งหมด (Sentience need)
20. ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ (Understanding need)

ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory)

ชลดตา สิทธิกรโสมนัส (2548 หน้า 16) ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response) หรือ S-R Theory นำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารได้ว่า ผู้รับสารที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันจะมีความสนใจต่อข่าวสารต่างกัน De Fleur (1966) ได้เป็นผู้วางหลักเกณฑ์พื้นฐานต่อทฤษฎีนี้ไว้ว่า

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพทางจิตวิทยา
2. ความแตกต่างดังกล่าวนี้เป็นเพราะบุคคลมีการเรียนรู้จากสังคมแตกต่างกัน
3. บุคคลที่อยู่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน
4. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎีดังที่กล่าวมาแล้ว มีสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อน หลังจากการที่ได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

อำไพวรรณ ทัพเพนไทย (2556) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ด้านสังคม ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจ และด้านข้อมูลข่าวสารการรับสมัคร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 126 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ตอนที่ 2 สอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อในคณะศิลปศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมเอกเซล เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2555 รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนบุคคลเกี่ยวข้อง และด้านข้อมูลข่าวสารรับสมัครอยู่ในระดับปานกลาง

นิตยา บรรณประสิทธิ์ มัลลิกา เจริญพจน์ วราลี โกศัย วิไลวรรณ ศิริเมฆา ธนากร เทียมทัน วิภารัตน์ อัมรัมย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2558 มีค่าความเชื่อมั่น 0.954 ซึ่งข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการอธิบาย ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาได้แก่

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านลักษณะของสาขาวิชาและปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

นฤนาฏ สุวรรณ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 311 ราย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีระดับมาก ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านภาพลักษณ์และนำเสนอ และปัจจัยด้านราคา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีระดับปานกลาง กระบวนการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านการตระหนักถึงความต้องการ เป็นกระบวนการตัดสินใจระดับมาก ปัจจัยด้านความสะดวกหาข่าวสารเป็นกระบวนการตัดสินใจระดับปานกลาง ปัจจัยด้านการประเมินทางเลือก ปัจจัยด้านการตัดสินใจ และปัจจัยด้านพฤติกรรมหลังการซื้อ เป็นกระบวนการตัดสินใจระดับมาก

จุลลดา จุลเสวก และวันธร อรรถปทุม (2559) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิง 2) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่า แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษามาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิตและแผนการเรียนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชีวา สิทธิจินดา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม จำแนกตามเพศ อายุ และหลักสูตรที่กำลังศึกษาในคณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ขจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่นักศึกษามีเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน

วันทนี โปธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉนลาด (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีการศึกษาปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ และด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2557 จำนวน 53 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย และด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามลำดับ และนักศึกษามีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ยกเว้นด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่เพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษามากกว่าเพศชาย และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบันมากกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชน

ภาณุวัฒน์ สว่างแสง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (TCAS 61) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2561

ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2561 (TCAS 61) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามด้าน จะมีระดับมากจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และระดับปานกลางมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ และเมื่อเรียงลำดับแรงจูงใจโดย รวมทั้ง 5 ด้าน จากมากไปหาน้อยพบดังนี้ คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.02, S.D. = .53$) ด้านชื่อเสียงสถาบัน ($\bar{X} = 4.01, S.D. = .61$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.00, S.D. = .53$) ด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.47, S.D. = .68$) และด้านอิทธิพลบุคคลและสื่อ ($\bar{X} = 3.38, S.D. = .78$) ตามลำดับ และนิสิตที่เลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2561 (TCAS 61) ในคณะที่ต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจโดยรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงสถาบัน และด้านอิทธิพลบุคคลและสื่อ แตกต่างกัน

วิทวัส เหล่ามะลอ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS มีกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้น ม.6 ที่สนใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการสำรวจ ซึ่งได้แบบสอบถามทั้งหมด 755 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS มากที่สุด คือ กลุ่มปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยทางด้านสังคม ตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ ปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น ม.6 โดยที่ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนของรัฐบาล มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป และรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวต่ำกว่า 40,000 บาท และแนวโน้มหรือความต้องการที่จะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยใช้ผล จากการวิเคราะห์ปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS ได้แก่ ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและเป็นที่ยอมรับของสังคม และปัจจัยด้านสังคม ยกย่องในความรู้ความสามารถ

นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตนกุล ปาริชาติ บัวเจริญ และปวันรัตน์ บัวเจริญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปการศึกษา 2561 จำนวน 329 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายดานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายดานพบว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านเหตุผลส่วนตัวตามลำดับ 2) นักศึกษาที่เลือกเรียนคณะที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมและรายดานไม่แตกต่างกัน และ 3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน และการประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน

อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบไปด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาต่อจากเว็บไซต์ที่ทรงอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนต่อการเลือกศึกษามหาวิทยาลัยไทย ทั้งหมด 5 เว็บไซต์ดำเนินการวิจัยโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการวิจัยเชิงปริมาณ ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักเรียนที่สนใจเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 500 คน โดยดำเนินการศึกษาภายใต้ 9 ปัจจัย คือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านระบบการคัดเลือก ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านชื่อเสียงและค่านิยม และด้านการแนะแนว การบอกต่อ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ไม่แตกต่างกัน แต่ในเพศ ประเภทโรงเรียน แผนการเรียนรายได้เฉลี่ยของครอบครัว และวิชาเอกที่สนใจเข้าศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อฯ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและค่านิยม ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของ วิทยาลัย ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยด้านระบบการคัดเลือก ปัจจัยด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านการแนะแนว / การบอกต่อ และปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ตามลำดับ

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพาณิชยการ กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้ คือ นักศึกษาบางคนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 505 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเลือก ศึกษาต่อของนักศึกษาในด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อนี้ระดับ แรงจูงใจมาก และพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีความรู้เป็นในอนาคต อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การศึกษาในระดับที่สูง ควรมีพื้นฐานการศึกษาที่ดี อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น อยู่ในระดับมาก หากแยกตามรายด้านพบว่า 1) ด้านลักษณะของสถาบัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ 11 ข้อ อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางและพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถสูง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากที่นี่เป็นที่ยอมรับของสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิทยาลัยฯ เก็บค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ 5 ข้อ อยู่ในระดับมากเช่นกัน จำนวน 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางและพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัดสินใจเข้าศึกษา ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รุ่นพี่แนะนำ ำให้เข้าศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับแรงจูงใจมาก และพิจารณา จากค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ทำให้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พบเห็นผู้จบการศึกษามีบทบาทหน้าที่ในสังคม อยู่ในระดับมาก 4) ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับแรงจูงใจมาก และพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บุคคลที่มี การศึกษาจะมีโอกาสเลือกงานให้เหมาะกับตนเองได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ การศึกษาจะได้รับการฝึกฝนการประกอบอาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ การศึกษาช่วยสร้างสรรค์อาชีพอิสระได้หลากหลาย อยู่ในระดับมาก

นอกจากงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็น ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2556, หน้า 4) ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีจึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออนิสิตขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว หมายถึงชอบและสนใจในสาขาวิชาที่เรียน เป็นการส่วนตัวคิดว่ามีความถนัดมีความสามารถเป็นพิเศษในด้านนั้น ๆ และต้องการได้รับความรู้จากการเข้าศึกษาต่อ เพิ่มมากขึ้น
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง บิดา – มารดา ญาติ พี่ น้อง คนใกล้ชิด ครู- อาจารย์ เพื่อน หรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อ
3. ด้านเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย หมายถึง นักศึกษาเห็นวามมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคม มีสถานที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน ที่พักอาศัย สะดวกต่อการเดินทาง ไป – กลับ
4. ด้านสังคม หมายถึงความคาดหวังในอนาคตหลังจากเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ง่ายมีตลาดแรงงานกว้างเป็นที่ยอมรับของสังคม มีรายได้ค่าตอบแทนสูง มีอนาคตเจริญก้าวหน้า มีชื่อเสียง เกียรติยศในอาชีพหน้าที่การงาน มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสูง
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน หมายถึง เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความพร้อมทางด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน จนสามารถเรียนได้ดี และสามารถสำเร็จได้อย่างมีความสุข และภาคภูมิใจ
6. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ที่คณะและมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเรียนถูก และมีค่าใช้จ่ายในระหว่างศึกษาไม่สูงมากนัก
7. ด้านข้อมูลข่าวสารการรับสมัคร หมายถึง นักศึกษาได้รับทราบข่าวสารการรับสมัครจากแหล่งใด เช่น จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย จากแผ่นพับประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย จากการออกแนะแนวของมหาวิทยาลัย หรือจากการบอกกล่าวของบุคคล

วิทวัส เหล่ามะลอ (2562, หน้า 26) ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ 6 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ จังหวัดที่อยู่อาศัย กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น ปัจจุบันศึกษาอยู่ในโรงเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว และคณะที่สนใจเข้าศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

2. ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นมหาวิทยาลัยที่จบออกมาแล้วเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความทันสมัยและมีความพร้อมในทุกด้าน สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเดินทางมาเล่าเรียนสะดวกสบายเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมร่มรื่น อากาศดีและสวยงาม และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น บริการรถประจำทางภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่นแค้นแค้นฟรี (Shuttle Bus) มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

3. ปัจจัยด้านการเงิน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา เช่น ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่าครองชีพ และค่าอาหารจากโรงอาหารหรือร้านค้าอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

4. ปัจจัยด้านหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลาย หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ และหลักสูตรที่เปิดสอนความความต้องการของผู้เรียน มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

5. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของครอบครัว สภาพคล่องด้านการเงิน เช่น มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวและภาระหนี้สิน ครอบครัวสนับสนุนทุก ๆ ด้านของการเข้าศึกษาต่อ ผู้ปกครองสำเร็จจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และครอบครัวอยากให้เรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

6. ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ การได้รับการยอมรับจากสังคม เกียรติยศ ชื่อเสียง สังคมยกย่องในความรู้ความสามารถ สามารถนำวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ง่าย ความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต และการแนะแนวการศึกษาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อรับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 25552 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS

สุโปชะ จานงลักษณ์ (2564, หน้า 9) ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ 8 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของคณะ หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ การยอมรับและศรัทธา ที่บุคคลมีต่อมหาวิทยาลัย ในด้านชื่อเสียง สถานที่ตั้ง ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ตลอดจนผลลัพธ์ในการผลิตบัณฑิต

2. ปัจจัยด้านหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบของหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2563 ซึ่งครอบคลุมถึงความเชื่อมั่น ความนิยม เนื้อหาของหลักสูตร และระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา

3. ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ซึ่งครอบคลุมในด้านจำนวน ความทันสมัยและความพอเพียงของสื่อ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

4. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษของหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอน ซึ่งครอบคลุมถึงด้านคุณวุฒิ ความรู้และความชำนาญ การเอาใจใส่ในวิชาที่สอน บุคลิกและคุณลักษณะของผู้สอน ตลอดจนการยอมรับจากสังคมภายนอก

5. ปัจจัยด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพห้องเรียน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6. ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมถึงแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา หอพักนักศึกษา กิจกรรม ศูนย์สุขภาพ ศูนย์กีฬา สระว่ายน้ำ ศูนย์อาหาร และศูนย์ปฏิบัติการศึกษา

7. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาต่อในหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะวิทยาศาสตร์ โดยใช้สื่อที่สามารถควบคุมได้ เช่น แผ่นพับ วารสาร จดหมายข่าว ทีมอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะวิทยาศาสตร์ไปประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชน เช่น สถานีวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือการใช้เครือข่ายศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของคณะฯ

8. ปัจจัยด้านค่านิยม หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึกรักใคร่ ความเชื่อความชอบ ความปรารถนา และความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ปกครอง และเพื่อน เกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564, หน้า 3) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ

2. ด้านลักษณะของสถาบัน หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาเห็นว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การแตกต่างจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียง การเรียนการสอน คณาจารย์ ค่าใช้จ่ายสถานที่ตั้ง เป็นต้น

3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ชักนำหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง เพื่อน คนรู้จัก คณาจารย์ หรือตัดสินใจด้วยตนเอง

4. ด้านปัจจัยทางสังคม หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาในการได้รับการยอมรับเพื่อนหรือบุคคลอื่น การมีบทบาทหน้าที่ส่วนรวม การได้เลื่อนสถานภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ

5. ด้านปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่จะมีอาชีพที่ก้าวหน้า อาชีพสุจริต อาชีพที่มีเกียรติ อาชีพอิสระ การหางานได้ง่าย โอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสม กับตนเอง การได้ทำงานในหน่วยงานของภาครัฐหรือภาคเอกชน การมีรายได้สูง

โดยสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้นำแนวทางการศึกษา แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อจากงานวิจัยของอำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2556) มาปรับใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ ด้วยพบว่า การศึกษาของอำไพวรรณ มีแนวทางเดียวกันและมีความครอบคลุมของตัวแปร ที่ศึกษา ดังนั้น ในงานวิจัย แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จะประกอบด้วย 7 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย
4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
6. ด้านการประกอบอาชีพ
7. ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 221 คน (ข้อมูลจากระบบทะเบียนและสถิตินิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา สํารวจเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2566)

กลุ่มตัวอย่าง

โดยผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการ Stratified Random Sampling ด้วยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างมาอย่างน้อย 144 คน ดังตารางที่ 2 สูตรการคำนวณของ Krejcie & Morgan

$$n = \frac{\chi^2 NP(1 - P)}{d^2 P(1 - P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2=3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 - 4

ชั้นปีที่	จำนวนนิสิต	
	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	59	36
2	57	36
3	54	36
4	51	36
รวม	221	144

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

แบบสอบถามเชิงปริมาณ ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ผลการศึกษา และระบบการสอบเข้าศึกษา

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว 2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3. ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย 4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม 5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน 6. ด้านการประกอบอาชีพ และ 7. ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร โดยเป็นคำถามให้เลือกตอบตามระดับความเห็นของ Likert scale โดยเรียงลำดับจากน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้จำนวนระดับมาตราส่วนเป็น 5 ระดับ และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ เป็น 5 ช่วง เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยจำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับน้อย

คะแนน 3 หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมาก

คะแนน 5 หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมากที่สุด

ส่วนการแปลความหมายข้อมูล ในแบบสอบถามการศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายตามการตอบในระดับความต้องการ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย

ความหมาย

1.00 - 1.50

ความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.51 - 2.50

ความเหมาะสมในระดับน้อย

2.51 - 3.50

ความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3.51 - 4.50

ความเหมาะสมในระดับมาก

4.51 - 5.00

ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ใน 7 ด้าน โดยเป็นคำถามให้เลือกตอบ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามให้ตอบปลายเปิด เรื่อง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผู้วิจัยได้พัฒนาคำถามมาจากแบบสอบถามในงานวิจัยของอำไพวรรณ หัพเป็นไทย (2556, หน้า 17 - 19)

2. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่พัฒนาขึ้นมาเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วดำเนินการส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (content validity) แล้วจึงดำเนินการส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการพัฒนาสังคม ด้านการจัดการบริการสังคม ด้านการวิเคราะห์เชิงปริมาณ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรุดิ เพ็งพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการอาชีวศึกษา และพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิดา แจ่มประจักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรณิภา อนุรักษกรกุล อาจารย์ประจำภาควิชา เศรษฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทั้งหมดมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of consistency or IOC) ของแบบวัดทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00 แล้วจึงนำส่งกองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา และได้รับการอนุมัติในการเก็บข้อมูลโดยมีรหัสโครงการ HU 016/2567

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้แล้วมาเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า

- แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ 0.966 เมื่อจำแนกแต่ละด้านพบว่า ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.895 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.960 ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.975 ด้านเศรษฐกิจและสังคม มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.895 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.863 ด้านการประกอบอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.927 ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.963

4. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจนครบ 144 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถาม ให้กับนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 – 4 ในระหว่างเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามโดยใช้การเลือกแบบโควตา (Quota Sampling) โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการศึกษาเท่านั้น คือ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 144 คน โดยผู้วิจัยไปยังห้องเรียนที่นิสิตเรียนรายวิชาที่ภาควิชาเปิดสอน โดยจะแจกแบบสอบถามหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอน และก่อนจะแจกแบบสอบถามผู้วิจัยจะแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงรายละเอียดการทำวิจัยวัตถุประสงค์การทำวิจัยและประโยชน์ของการศึกษาในครั้งนี้ รวมถึงวิธีการนำเสนอผลการวิจัยที่ไม่มีการระบุตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถามแบบรายบุคคล จากนั้นผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามกระดาษให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน ตามที่กำหนด

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลในแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเชิงพรรณนา ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม และแนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจ โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เป็นการใชสถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดค่าของระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ไว้ที่ระดับ 0.05

การให้การรับรองเกี่ยวกับการทำวิจัยในมนุษย์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางของการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการวิจัย Hu 016/2567 เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา นั้น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจได้เก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน จากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
$S.D.$	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
F	แทน สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test)
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้ (Probability)
*	แทน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยใช้สถิติทดสอบ F

ตอนที่ 4 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	13	9.0
หญิง	120	83.40
เพศทางเลือก	11	7.6
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 144 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 120 คน ร้อยละ 83.40 รองลงมาได้แก่ เพศชาย จำนวน 13 คน ร้อยละ 9.0 และเพศทางเลือก จำนวน 11 คน ร้อยละ 7.6

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	36	25.0
ชั้นปีที่ 2	36	25.0
ชั้นปีที่ 3	36	25.0
ชั้นปีที่ 4	36	25.0
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน ร้อยละ 25.0 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 36 คน ร้อยละ 25.0 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 36 คน ร้อยละ 25.0 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 36 คน ร้อยละ 25.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม

คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	0	0
2.00 – 2.49	7	4.9
2.50 – 2.99	19	13.1
3.00 – 3.49	59	41.0
3.50 – 4.00	59	41.0
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคมส่วนใหญ่มีคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม 3.50 – 4.00 จำนวน 59 คน ร้อยละ 41.0 และคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 ถึง 3.49 จำนวน 59 คน ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 จำนวน 19 คน ร้อยละ 13.1 และคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 จำนวน 7 คน ร้อยละ 4.9

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคกลาง	71	49.3
ภาคตะวันออก	53	36.3
ภาคเหนือ	3	2.1
ภาคใต้	6	4.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11	7.6
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ภาคกลาง จำนวน 71 คน ร้อยละ 49.3 รองลงมาได้แก่อาศัยอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 53 คน ร้อยละ 36.3 อาศัยอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 11 คน ร้อยละ 7.6 อาศัยอยู่ภาคใต้ จำนวน 6 คน ร้อยละ 4.2 และอาศัยอยู่ภาคเหนือ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.1

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ต่อเดือน	120	83.3
10,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน	21	14.6
20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน	3	2.1
30,001 – 40,000 บาท ต่อเดือน	0	0
รวม	144	100.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 120 คน ร้อยละ 83.3 รองลงมาได้แก่ มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 21 คน ร้อยละ 14.6 รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.1

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,000 - 20,000 บาท ต่อเดือน	28	19.4
20,001 - 40,000 บาท ต่อเดือน	74	51.4
40,001 - 60,000 บาท ต่อเดือน	32	22.2
60,001 - 80,000 บาท ต่อเดือน	5	3.5
80,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน	5	3.5
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวอยู่ระหว่าง 20,001-40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 74 คน ร้อยละ 51.4 รองลงมาได้แก่ มีรายได้ระหว่าง 40,001-60,000 บาทต่อเดือน จำนวน 32 คน ร้อยละ 22.2 รายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 คน ร้อยละ 19.4 รายได้ระหว่าง 60,001 - 80,000 บาทต่อเดือน จำนวน 5 คน ร้อยละ 5.0 และรายได้ระหว่าง 80,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน จำนวน 5 คน ร้อยละ 5.0

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การทำงานพิเศษ	34	23.6
บิดามารดา	128	88.9
ญาติหรือผู้อุปการะ	20	13.9
ทุนจากมหาวิทยาลัยหรือองค์กรอื่น ๆ	11	7.6
อื่น ๆ โปรดระบุ	0	0
รวม	193	134

จากตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่มีรายได้จากบิดามารดา จำนวน 128 คน ร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่ การทำงานพิเศษ จำนวน 34 คน ร้อยละ 23.6 ญาติหรือผู้อุปการะ จำนวน 20 คน ร้อยละ 13.9 ทุนจากมหาวิทยาลัยหรือองค์กรอื่น ๆ จำนวน 11 คน ร้อยละ 7.6

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของมารดา

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	9	6.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	6.3
พนักงานบริษัทเอกชน	28	19.4
มีธุรกิจส่วนตัว	43	29.9
ฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ	27	18.8
แม่บ้าน	19	13.2
เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน	9	6.3
อื่น ๆ โปรดระบุ	0	0
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของมารดา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 43 คน ร้อยละ 29.9 รองลงมาได้แก่ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 28 คน ร้อยละ 19.4 อาชีพฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ จำนวน 27 คน ร้อยละ 18.8 อาชีพแม่บ้าน จำนวน 19 คน ร้อยละ 13.2 อาชีพข้าราชการ จำนวน 9 คน ร้อยละ 6.3 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน ร้อยละ 6.3 และอาชีพเกษียณ/ไม่ได้ทำงาน จำนวน 9 คน ร้อยละ 6.3

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของบิดา

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	10	6.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	5.6
พนักงานบริษัทเอกชน	27	18.8
มีธุรกิจส่วนตัว	38	26.4
ฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ	44	30.6
พ่อบ้าน	0	0
เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน	17	11.8
อื่น ๆ โปรดระบุ	0	0
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอาชีพหลักของบิดา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ จำนวน 44 คน ร้อยละ 30.6 รองลงมาได้แก่อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 38 คน ร้อยละ 26.4 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 27 คน ร้อยละ 18.8 อาชีพเกษียณ/ไม่ได้ทำงาน จำนวน 17 คน ร้อยละ 11.8 อาชีพข้าราชการ จำนวน 10 คน ร้อยละ 6.9 และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน ร้อยละ 6.9

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระบบการสอบเข้าศึกษา

ระบบการสอบเข้าศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
TCAS 1 (Portfolio)	4	2.8
TCAS 2 (Quota)	28	19.4
TCAS 3 (Admission)	112	77.8
TCAS 4 (Direct Admission)	0	0
อื่น ๆ โปรตรระบุ	0	0
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระบบการสอบเข้าศึกษาผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ส่วนใหญ่สมัครเข้าศึกษาต่อในระบบการสอบเข้าศึกษาในรอบ TCAS 3 (Admission) จำนวน 112 คน ร้อยละ 77.8 รองลงมาได้แก่ระบบการสอบเข้าศึกษาในรอบ TCAS 2 (Quota) จำนวน 28 คน ร้อยละ 19.4 และระบบการสอบเข้าศึกษาในรอบ TCAS 1 (Portfolio) จำนวน 4 คน ร้อยละ 2.8

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวม ในแต่ละด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	4.05	0.48	มาก	5
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.00	0.84	น้อย	7
ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย	4.12	0.56	มาก	3
ด้านเศรษฐกิจและสังคม	4.13	0.48	มาก	2
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	4.16	0.53	มาก	1
ด้านการประกอบอาชีพ	4.11	0.53	มาก	4
ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	3.67	0.82	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	3.74	0.65	มาก	

จากตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.74 เรียงจากมากถึงน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.16 ด้านเศรษฐกิจและสังคม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.12 ด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.10 ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.04 ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.67 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 1.99

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับสาขาวิชา	3.74	0.75	มาก	4
2. มีความต้องการในการเรียนในสาขาวิชา	3.61	0.84	มาก	5
3. มีความถนัดในสาขาวิชา	3.49	0.78	มาก	6
4. ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ	4.18	0.74	มาก	3
5. ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัยปัจจุบัน	4.41	0.66	มาก	2
6. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา	4.51	0.64	มากที่สุด	1
7. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	4.41	0.82	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.05	0.75	มาก	

จากตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.05 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 รองลงมาได้แก่ ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัยปัจจุบัน และเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 บุคลิกภาพเหมาะสมกับสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 มีความต้องการในการเรียนในสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และมีความถนัดในสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. การเลือกเรียนตามเพื่อน	1.69	1.12	น้อย	6
2. ผู้ปกครองของนิสิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.47	1.02	น้อยที่สุด	7
3. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก และชื่นชมผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้	2.02	1.22	น้อย	5
4. รุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้	2.09	1.26	น้อย	4
5. คำแนะนำจากครูแนะแนวที่โรงเรียนเดิม	2.17	1.28	น้อย	3
6. เลือกศึกษาตามแบบอย่างคนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จ	2.22	1.22	น้อย	2
7. คำแนะนำจากผู้ปกครอง	2.30	1.37	น้อย	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.00	1.21	น้อย	

จากตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.00 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ คำแนะนำจากผู้ปกครอง อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 รองลงมาได้แก่ เลือกศึกษาตามแบบอย่างคนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 คำแนะนำจากครูแนะแนวที่โรงเรียนเดิม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 รุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก และชื่นชมผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 การเลือกเรียนตามเพื่อน อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 และผู้ปกครองของนิสิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.47

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษา ระดับชาติ	3.87	0.80	มาก	7
2. มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษาที่ได้รับการ ยอมรับ	4.04	0.77	มาก	5
3. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.01	0.79	มาก	6
4. มีหอพักภายในมหาวิทยาลัย หรือบริเวณใกล้เคียง	4.22	0.84	มาก	3
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น มีหอสมุดที่ทันสมัย มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา	4.24	0.76	มาก	2
6. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้เมืองหลวงของประเทศไทย และอยู่ในพื้นที่ EEC ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้	4.20	0.82	มาก	4
7. สถานที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล มีการคมนาคมสะดวกต่อการ เดินทางมาศึกษาต่อ	4.26	0.85	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12	0.80	มากที่สุด	

จากตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.12 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ สถานที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล มีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น มีหอสมุดที่ทันสมัย มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 มีหอพักภายในมหาวิทยาลัย หรือบริเวณใกล้เคียง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้เมืองหลวงของประเทศไทย และอยู่ในพื้นที่ EEC ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และมหาวิทยาลัยมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาระดับชาติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านเศรษฐกิจและสังคม

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านเศรษฐกิจและสังคม	$\bar{x}$	SD	แปลผล	อันดับ
1. นำความรู้ไปสร้างธุรกิจของตนเองหรือต่อยอดธุรกิจของครอบครัว	3.60	0.96	มาก	7
2. มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	4.10	1.03	มาก	5
3. สังคมให้การยอมรับในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ	4.17	0.74	มาก	4
4. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง หรือได้รับการยกย่องจากคนในสังคม	3.99	0.79	มาก	6
5. ต้องการนำความรู้ไปสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองในอนาคต	4.44	0.66	มาก	1
6. ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลรอบข้างเห็นว่าตนเองก็สามารถศึกษาต่อได้	4.42	0.64	มาก	2
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัว	4.19	0.86	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	0.81	มาก	

จากตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ ต้องการนำความรู้ไปสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองในอนาคต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมาได้แก่ ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลรอบข้างเห็นว่าตนเองก็สามารถศึกษาต่อได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 มีสร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 สังคมให้การยอมรับในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง หรือได้รับการยกย่องจากคนในสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และนำความรู้ไปสร้างธุรกิจของตนเองหรือต่อยอดธุรกิจของครอบครัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. หลักสูตรตรงตามความต้องการของตนเองและสังคม	3.94	0.75	มาก	8
2. เป็นสาขาที่ทำหยาความสามารถต่อการเปลี่ยนแปลง บริบทสังคมโลก	4.03	0.77	มาก	6
3. มีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน มีจิตสาธารณะ	4.00	0.79	มาก	7
4. มีสื่อการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย	3.94	0.85	มาก	8
5. คณาจารย์มีความรู้และความสามารถ	4.45	0.60	มาก	1
6. เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เนื้อหาวิชามีความ ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	4.22	0.76	มาก	5
7. หลักสูตรมีการฝึกภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกงาน ตามหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน	4.25	0.71	มาก	4
8. หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานที่จริง มีการออกภาคสนาม	4.33	0.73	มาก	2
9. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.28	0.67	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.16	0.74	มาก	

จากตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.16 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ คณาจารย์มีความรู้และความสามารถ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาได้แก่ หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานที่จริง มีการออกภาคสนาม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 หลักสูตรมีการฝึกภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกงานตามหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เนื้อหาวิชามีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เป็นสาขาที่ทำหยาความสามารถต่อการเปลี่ยนแปลงบริบทสังคมโลก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 มีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน มีจิตสาธารณะ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีสื่อการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย และหลักสูตรตรงตามความต้องการของตนเองและสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. เป็นสาขาวิชาที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าได้	4.15	0.67	มาก	4
2. ต้องการมีรายได้สูง	4.28	0.70	มาก	1
3. เพื่อความมั่นคงในวิชาชีพ	4.26	0.72	มาก	2
4. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.90	0.91	มาก	5
5. ต้องการมีโอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง	4.28	0.74	มาก	1
6. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วหางานได้ง่าย	3.71	0.89	มาก	6
7. สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายทั้งในหน่วยงาน ภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ	4.17	0.79	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.11	0.77	มาก	

จากตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านการประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.11 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ ต้องการมีโอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง และต้องการมีรายได้สูง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมา ได้แก่ เพื่อความมั่นคงในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายทั้งในหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เป็นสาขาวิชาที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วหางานได้ง่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของมหาวิทยาลัย	3.90	0.88	มาก	1
2. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.81	0.92	มาก	2
3. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของภาควิชาสังคมวิทยา	3.67	0.96	มาก	3
4. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.60	0.96	มาก	4
5. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของมหาวิทยาลัยบูรพา	3.56	1.04	มาก	5
6. ได้รับข้อมูลจากการจัดกิจกรรมเปิดบ้านคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.48	1.13	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	0.98	มาก	

จากตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.67 เมื่อจำแนกแรงจูงใจตามลำดับโดยเรียงจากมากไปน้อย สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาได้แก่ ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของภาควิชาสังคมวิทยา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และได้รับข้อมูลจากการจัดกิจกรรมเปิดบ้านคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ เพศ ภูมิภาค ผลการศึกษา และระบบการสอบเข้าศึกษา กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One Way ANOVA) หรือ F-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต และแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 เพศของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	เพศชาย	13	4.18	0.43	2.054	0.132
	เพศหญิง	120	4.01	0.48		
	เพศทางเลือก	11	4.29	0.57		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	เพศชาย	13	2.08	0.84	0.091	0.913
	เพศหญิง	120	1.99	0.85		
	เพศทางเลือก	11	1.94	0.82		
ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย	เพศชาย	13	4.14	0.57	0.904	0.407
	เพศหญิง	120	4.10	0.56		
	เพศทางเลือก	11	4.34	0.58		
ด้านเศรษฐกิจและสังคม	เพศชาย	13	4.12	0.42	0.585	0.558
	เพศหญิง	120	4.12	0.50		
	เพศทางเลือก	11	4.29	0.44		
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	เพศชาย	13	4.06	0.41	2.528	0.083
	เพศหญิง	120	4.14	0.54		
	เพศทางเลือก	11	4.49	0.51		
ด้านการประกอบอาชีพ	เพศชาย	13	4.19	0.48	1.386	0.254
	เพศหญิง	120	4.08	0.54		
	เพศทางเลือก	11	4.34	0.48		

แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านการ						
ประชาสัมพันธ์	เพศชาย	13	3.58	0.75	1.079	0.343
ข้อมูลข่าวสาร	เพศหญิง	120	3.65	0.83		
	เพศทางเลือก	11	4.02	0.78		
แรงจูงใจในการ	เพศชาย	13	3.78	0.27	1.990	0.141
เลือกเข้าศึกษาต่อ	เพศหญิง	120	3.75	0.38		
ในภาพรวม	เพศทางเลือก	11	3.98	0.33		

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จำแนกตามเพศ จากตารางที่ 22 พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ($F=2.054$ และ $Sig.=0.132$) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=0.091$ และ $Sig.=0.913$) ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ($F=0.904$ และ $Sig.=0.407$) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ($F=0.585$ และ $Sig.=0.558$) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($F=2.528$ และ $Sig.=0.083$) ด้านการประกอบอาชีพ ($F=1.386$ และ $Sig.=0.254$) และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ($F=1.079$ และ $Sig.=0.343$) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ภูมิสำเนาของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม
ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามภูมิสำเนา

แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	ภูมิสำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	ภาคกลาง	71	4.09	0.48	0.428	0.788
	ภาคตะวันออก	53	4.01	0.51		
	ภาคเหนือ	3	3.86	0.25		
	ภาคใต้	6	4.14	0.45		
	ภาคอีสาน	11	3.99	0.55		
ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้อง	ภาคกลาง	71	1.92	0.94	1.243	0.295
	ภาคตะวันออก	53	2.18	0.76		
	ภาคเหนือ	3	1.90	0.58		
	ภาคใต้	6	1.90	0.66		
	ภาคอีสาน	11	1.65	0.55		
ด้านสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัย	ภาคกลาง	71	4.15	0.57	0.431	0.786
	ภาคตะวันออก	53	4.12	0.59		
	ภาคเหนือ	3	4.19	0.33		
	ภาคใต้	6	3.86	0.48		
	ภาคอีสาน	11	4.05	0.52		
ด้านเศรษฐกิจ และสังคม	ภาคกลาง	71	4.21	0.50	0.978	0.422
	ภาคตะวันออก	53	4.08	0.46		
	ภาคเหนือ	3	4.10	0.41		
	ภาคใต้	6	4.02	0.60		
	ภาคอีสาน	11	3.96	0.53		
ด้านหลักสูตรการ เรียนการสอน	ภาคกลาง	71	4.29	0.53	2.468	0.048
	ภาคตะวันออก	53	4.03	0.53		
	ภาคเหนือ	3	3.81	0.36		
	ภาคใต้	6	4.02	0.53		
	ภาคอีสาน	11	4.10	0.50		
ด้านการประกอบ อาชีพ	ภาคกลาง	71	4.18	0.53	0.928	0.450
	ภาคตะวันออก	53	4.04	0.55		
	ภาคเหนือ	3	3.81	0.41		
	ภาคใต้	6	4.21	0.41		
	ภาคอีสาน	11	4.01	0.55		

แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	ภูมิภาค	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านการ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	ภาคกลาง	71	3.73	0.81	0.947	0.439
	ภาคตะวันออก	53	3.63	0.83		
	ภาคเหนือ	3	3.56	1.39		
	ภาคใต้	6	3.11	0.91		
	ภาคอีสาน	11	3.85	0.71		
แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ ในภาพรวม	ภาคกลาง	71	3.82	0.38	0.883	0.476
	ภาคตะวันออก	53	3.74	0.36		
	ภาคเหนือ	3	3.61	0.42		
	ภาคใต้	6	3.64	0.32		
	ภาคอีสาน	11	3.67	0.40		

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จำแนกตามภูมิภาค จากตารางที่ 23 พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ($F=0.428$ และ $Sig.=0.788$) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=1.243$ และ $Sig.=0.295$) ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ($F=0.431$ และ $Sig.=0.786$) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ($F=0.978$ และ $Sig.=0.422$) ด้านการประกอบอาชีพ ($F=0.928$ และ $Sig.=0.450$) และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ($F=0.947$ และ $Sig.=0.439$) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($F=2.468$ และ $Sig.=0.048$) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อด้านหลักสูตรการเรียนการสอนสูงกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคอื่น ๆ

เมื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า ภูมิภาคไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ผลการศึกษาของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา
ต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามผลการศึกษา

แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	ผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	2.00-2.49	7	4.39	4.39	1.634	0.184
	2.50-2.99	19	3.92	0.45		
	3.00-3.49	59	4.07	0.49		
	3.50-4.00	59	4.03	0.50		
ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้อง	2.00-2.49	7	2.29	2.29	2.071	0.170
	2.50-2.99	19	2.07	0.95		
	3.00-3.49	59	1.79	0.70		
	3.50-4.00	59	2.14	0.85		
ด้านสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัย	2.00-2.49	7	4.59	4.59	2.709	0.048
	2.50-2.99	19	3.93	0.51		
	3.00-3.49	59	4.08	0.53		
	3.50-4.00	59	4.17	0.60		
ด้านเศรษฐกิจ และสังคม	2.00-2.49	7	4.29	4.29	0.352	0.788
	2.50-2.99	19	4.08	0.36		
	3.00-3.49	59	4.15	0.54		
	3.50-4.00	59	4.12	0.49		
ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน	2.00-2.49	7	4.30	4.30	0.463	0.709
	2.50-2.99	19	4.25	0.38		
	3.00-3.49	59	4.16	0.56		
	3.50-4.00	59	4.11	0.55		
ด้านการประกอบ อาชีพ	2.00-2.49	7	4.24	4.24	0.314	0.815
	2.50-2.99	19	4.02	0.47		
	3.00-3.49	59	4.11	0.54		
	3.50-4.00	59	4.11	0.55		
ด้านการ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	2.00-2.49	7	3.88	3.88	0.172	0.915
	2.50-2.99	19	3.62	0.76		
	3.00-3.49	59	3.66	0.91		
	3.50-4.00	59	3.67	0.78		

แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	ผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
แรงจูงใจในการ เลือกเข้าศึกษาต่อ	2.00-2.49	7	4.01	0.27	1.262	0.290
ในภาพรวม	2.50-2.99	19	3.72	0.35		
	3.00-3.49	59	3.74	0.43		
	3.50-4.00	59	3.78	0.32		

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จำแนกตามผลการศึกษา จากตารางที่ 24 พบว่า นิสิตที่มีผลการศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ($F=1.634$ และ $Sig.=0.184$) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=2.071$ และ $Sig.=0.170$) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ($F=0.352$ และ $Sig.=0.788$) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($F=0.463$ และ $Sig.=0.709$) ด้านการประกอบอาชีพ ($F=0.314$ และ $Sig.=0.815$) และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ($F=0.172$ และ $Sig.=0.915$) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม นิสิตที่มีผลการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ($F=2.709$ และ $Sig.=0.048$) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่มีผลการศึกษา 2.00-2.49 มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยสูงกว่านิสิตที่มีผลการศึกษาระดับอื่น ๆ

เมื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีผลการศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า ผลการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ระบบการสอบเข้าศึกษาของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ จำแนกตามระบบการสอบเข้าศึกษา

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ	ระบบการสอบเข้าศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	TCAS1	4	4.43	4.43	1.844	0.162
	TCAS2	28	3.95	0.47		
	TCAS3	112	4.06	0.49		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	TCAS1	4	2.32	2.32	1.645	0.197
	TCAS2	28	2.21	0.88		
	TCAS3	112	1.93	0.82		
ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย	TCAS1	4	4.89	4.89	4.056	0.019
	TCAS2	28	4.13	0.64		
	TCAS3	112	4.09	0.54		
ด้านเศรษฐกิจและสังคม	TCAS1	4	4.82	4.82	4.328	0.015
	TCAS2	28	4.09	0.41		
	TCAS3	112	4.12	0.50		
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	TCAS1	4	4.61	4.61	1.544	0.217
	TCAS2	28	4.12	0.48		
	TCAS3	112	4.16	0.54		
ด้านการประกอบอาชีพ	TCAS1	4	4.68	4.68	2.952	0.055
	TCAS2	28	4.00	0.47		
	TCAS3	112	4.11	0.54		
ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	TCAS1	4	4.38	4.38	1.629	0.200
	TCAS2	28	3.72	0.87		
	TCAS3	112	3.64	0.81		
แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม	TCAS1	4	4.32	0.33	4.756	0.010
	TCAS2	28	3.76	0.36		
	TCAS3	112	3.75	0.36		

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จำแนกตามระบบการสอบเข้าศึกษา จากตารางที่ 25 พบว่า นิสิตที่มีผลการศึกษแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ($F=1.844$ และ $Sig.=0.162$) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=1.645$ และ $Sig.=0.197$) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($F=1.544$ และ $Sig.=0.217$) ด้านการประกอบอาชีพ ($F=2.952$ และ $Sig.=0.055$) และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ($F=1.629$ และ $Sig.=0.200$) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม นิสิตที่มีระบบการสอบเข้าศึกษา แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ($F=4.056$ และ $Sig.=0.019$) และด้านเศรษฐกิจและสังคม ($F=4.328$ และ $Sig.=0.015$) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่เข้าศึกษาต่อด้วยระบบการสอบเข้าแบบ TCAS1 (Portfolio) มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย และด้านเศรษฐกิจ และสังคมสูงกว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าศึกษาอื่น ๆ

เมื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนิสิตที่เข้าศึกษาต่อในระบบการสอบเข้าศึกษาแบบ TCAS1 (Portfolio) มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมสูงกว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าศึกษาอื่น ๆ ดังนั้น ระบบการสอบเข้าศึกษามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตอนที่ 4 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของคนที่ตอบเห็นด้วย เรื่อง แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่าง

แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	คนที่ตอบเห็นด้วย		อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
มหาวิทยาลัยควรสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และระดับนานาชาติ	119	82.6	4
มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ เช่น หอสมุด ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ	128	88.9	1
หลักสูตรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และตรงต่อความต้องการของสังคม	110	76.4	6
หลักสูตรควรมีการประชาสัมพันธ์ในสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง	103	71.5	9
หลักสูตรควรมีวิธีการการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการลงพื้นที่โรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตร	90	62.5	12

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของคนที่ตอบเห็นด้วย เรื่อง แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจ
ในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ต่อระดับปริญญาตรี	คนที่ตอบเห็นด้วย		อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
หลักสูตรมีรายวิชาที่เป็นจุดเด่นของหลักสูตร เช่น การลงพื้นที่ ศึกษาชุมชน การทำงานจิตอาสา	126	87.5	2
หลักสูตรมีค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรที่เหมาะสม	117	81.3	5
หลักสูตรมีการไปฝึกปฏิบัติงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน	120	83.3	3
หลักสูตรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่น่าสนใจ เช่น สร้าง ห้องเรียนที่ทันสมัย	97	67.4	10
หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้	108	75	8
หลักสูตรมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลอย่างใกล้ชิด	109	75.7	7

จากตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของคนที่ตอบเห็นด้วย เรื่อง แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยลำดับที่ 1 คือ มหาวิทยาลัยมีสิ่งที่มีต่อการเรียนรู้ เช่น หอสมุด ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่หลักสูตรมีรายวิชาที่เป็นจุดเด่นของหลักสูตร เช่น การลงพื้นที่ศึกษาชุมชน การทำงานจิตอาสา จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 หลักสูตรมีการไปฝึกปฏิบัติงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 มหาวิทยาลัยควรสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และระดับนานาชาติ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 หลักสูตรมีค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรที่เหมาะสม จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 หลักสูตรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และตรงต่อความต้องการของสังคม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 หลักสูตรมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลอย่างใกล้ชิด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 75 หลักสูตรควรมีการประชาสัมพันธ์ในสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 หลักสูตรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่น่าสนใจ เช่น สร้างห้องเรียนที่ทันสมัย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 หลักสูตรมีการข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับสถานประกอบการ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และหลักสูตรควรมีวิธีการการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยมีการลงพื้นที่โรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตร จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นเครื่องมือในการวิจัย และเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนิสิต 144 คน พบว่า นิสิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สูงถึงร้อยละ 83.3 มีผลการศึกษาอยู่ที่ 3.00-3.49 และ 3.50-4.00 ร้อยละ 41.0 เท่ากัน เกือบครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาจากภาคกลาง (ร้อยละ 49.3) รองลงมาคือ ภูมิลำเนาจากภาคตะวันออก ร้อยละ 36.3 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ร้อยละ 83.3 โดยนิสิตราวครึ่งหนึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 20,001-40,000 บาท (ร้อยละ 51.4) และส่วนใหญ่มีรายได้จากบิดามารดา ร้อยละ 88.9 ทั้งนี้ มารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 29.9 และ 19.4 ตามลำดับ ขณะที่บิดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ และมีธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30.6 และ 26.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ นิสิตส่วนใหญ่ยังมีช่องทางการเข้าศึกษาต่อผ่านระบบ TCAS3 (Admission) ถึงร้อยละ 77.8 ซึ่งเป็นไปตามสัดส่วนที่ภาควิชารับเข้าตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จากกลุ่มตัวอย่างนิสิต 144 คน พบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านเศรษฐกิจและสังคม สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และ 4.13 ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.05 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรกจากประเด็นต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือ

เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 บุคลิกภาพเหมาะสมกับสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และมีความต้องการในการเรียนในสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.00 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรก จากประเด็นคำแนะนำจากผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 รองลงมาได้แก่ เลือกศึกษาตามแบบอย่างคนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 คำแนะนำจากครูแนะแนวที่โรงเรียนเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 รุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก และชื่นชมผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02

ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.12 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรก จากสถานที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล มีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น มีหอสมุดที่ทันสมัย มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 มีหอพักภายในมหาวิทยาลัย หรือบริเวณใกล้เคียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้เมืองหลวงของประเทศไทย และอยู่ในพื้นที่ EEC ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ด้านเศรษฐกิจและสังคม นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมากมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรก ต้องการนำความรู้ไปสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมาได้แก่ ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลรอบข้างเห็นว่าตนเองก็สามารถศึกษาต่อได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 มีสร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 สังคมให้การยอมรับในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.16 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรก จากการที่คณาจารย์มีความรู้และความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาได้แก่ หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานที่จริง มีการออกภาคสนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 หลักสูตรมีการฝึกภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกงานตามหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เนื้อหาวิชามีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

ด้านการประกอบอาชีพ นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมากมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.11 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรก จากต้องการมีโอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง และต้องการมีรายได้สูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมา ได้แก่ เพื่อความมั่นคงในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายทั้งในหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เป็นสาขาวิชา

ที่สามารถพัฒนาตนเอง ไปสู่ความก้าวหน้าได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านดังกล่าวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.67 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาสูงสุด 5 ลำดับแรกจากได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาได้แก่ ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของภาควิชาสังคมวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของมหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า ไม่ว่าจะเป็นนิสิตเพศใดก็มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า ไม่ว่าจะเป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาใดก็มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ภูมิลำเนาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นิสิตที่มีผลการศึกษาก่อนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า ไม่ว่าจะเป็นนิสิตที่มีผลการศึกษาระดับใดก็มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการศึกษาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 พบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนิสิตที่เข้าศึกษาต่อในระบบการสอบเข้าแบบ TCAS1 (Portfolio) มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมสูงกว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าอื่น ๆ ดังนั้น ระบบการสอบเข้าจึงมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ผลการวิเคราะห์แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม จากกลุ่มตัวอย่างนิสิต 144 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยลำดับที่ 1 คือ มหาวิทยาลัยมีสิ่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น หอสมุด ระบบสารสนเทศ ที่มีคุณภาพ ร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่หลักสูตรมีรายวิชาที่เป็นจุดเด่นของหลักสูตร เช่น การลงพื้นที่ศึกษาชุมชน การทำงานจิตอาสา ร้อยละ 87.5 หลักสูตรมีการไปฝึกปฏิบัติงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน ร้อยละ 83.3 มหาวิทยาลัยควรสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ร้อยละ 82.6 หลักสูตรมีค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรที่เหมาะสม ร้อยละ 81.3 ซึ่งเป็นประเด็นที่นิสิตเห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 80.0

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากถึงน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจและสังคมด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของอำไพวรรณ ทัพเพนไทย (2556) ที่พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านข้อมูลข่าวสารรับสมัครอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา พบว่านิสิตที่เลือกเรียนในสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ไม่ได้ตัดสินใจตามคำแนะนำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แต่เลือกด้วยเหตุผลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของตนเอง และนอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยนิตยา บรรณประสิทธิ์ มัลลิกา เจริญพจน์ วราลี โกศัย วิไลวรรณ ศิริเมฆา ธนากร เทียมทัน วิภารัตน์ อัมรัมย์ (2559) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านลักษณะของสาขาวิชาและปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนี โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉนลาด (2560) ที่พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย และด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) ที่ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก หากพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ทุกข้อนี้ระดับแรงจูงใจมาก และพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านลักษณะของสถาบัน รองลงมาได้แก่ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผลการวิจัยพบว่า

นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 หมายความว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรและการรับเข้าศึกษาต่อของหลักสูตรระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมทางเพศโดยไม่ได้เลือกปฏิบัติ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเพศใดเพศหนึ่งเท่านั้น จึงทำให้เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี (วันทนี โปธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉลาต, 2560; สุชีวา สิทธิจินดา, 2560; ลัดดาวลัย มากช่วย, 2564)

นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 หมายความว่า ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สไบชะ จานลักขณ์ (2564) ที่พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการการตัดสินใจ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ไม่แตกต่างกัน

นิสิตที่มีผลการศึกษาก่อนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 หมายความว่า ผลการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพรัตน์ เตชะพันธ์ รัตนกุล ปาริชาติ บัวเจริญ และปวันรัตน์ บัวเจริญ (2562) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยรวมแตกต่างกัน เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี เฉพาะหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคมเท่านั้น แต่ในงานวิจัยข้างต้น เป็นการศึกษา ในภาพรวมของคณะ/วิทยาลัย จึงมีความหลากหลายของชุดข้อมูล และอาจส่งผลต่อการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

นิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ต่อ ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4 หมายความว่า ระบบการสอบเข้าศึกษามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผู้วิจัยได้พยายาม ทบทวนแนวคิดทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่จะนำมาอภิปราย ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาที่ได้มีความแตกต่าง หรือ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยวันทนี โปธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉลาต (2560) ที่พบว่านักศึกษา ที่สอบเข้าศึกษา ทั้งจากระบบรับตรงและระบบกลาง มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อสังเกตว่า ระบบการสอบเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพามีเกณฑ์การรับเข้าที่

แตกต่างกันในแต่ละรอบ จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาต่อในระบบการสอบเข้าศึกษา TCAS1 (Portfolio) มีแนวโน้ม ในการเลือกศึกษาต่อสาขาการจัดการบริการสังคมมากที่สุด โดยระบบการสอบเข้าศึกษา TCAS1 (Portfolio) มหาวิทยาลัยบูรพาให้ความสำคัญและส่งเสริมให้ทุกคณะประชาสัมพันธ์และเผยแพร่จุดเด่นของหลักสูตรแก่ผู้สมัครเข้าศึกษาต่อ รวมถึงมีเกณฑ์การรับเข้าศึกษาต่อโดยมีการกำหนดเกรดเฉลี่ยและการใช้แฟ้มสะสมผลงานเพื่อแสดงถึงศักยภาพของตนเองในช่วงมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีรูปแบบ Pre-BUU ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับมหาวิทยาลัยหลากหลายรูปแบบ เช่น การเรียนผ่าน BUU MOOC การเรียนในระบบปกติและระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) รวมถึงการเข้าค่ายวิชาการ ซึ่งจากระบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้นิสิตที่เลือกสอบเข้าศึกษาผ่านระบบ TCAS1 (Portfolio) มีความสนใจในสาขาวิชาการจัดการบริการสังคมอย่างแท้จริง

ส่วนระบบการสอบเข้าศึกษา TCAS 2 (Quota) และ TCAS 3 (Admission) ใช้เกณฑ์การสอบเข้าที่ประกอบด้วยคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) และการทดสอบวัดความสามารถทั่วไป (TGAT) ซึ่งจะมีการประเมินผลในระดับประเทศและมีการแข่งขันคะแนนกับผู้สมัครทั่วประเทศ นิสิตสามารถจัดลำดับความสนใจได้ถึง 10 ลำดับ หากนักเรียนได้ยืนยันสิทธิ์ในการเข้าศึกษาต่อในรอบ TCAS 2 (Quota) จะไม่สามารถใช้คะแนนในการสมัครรอบ TCAS 3 (Admission) ทั้งนี้ ภาควิชาสังคมวิทยาได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลนิสิตที่เข้าศึกษาต่อในสาขาการจัดการบริการสังคมในแต่ละปี พบว่านิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเลือกสาขาการจัดการบริการสังคมอยู่ในลำดับที่ 1 ถึง 5 ในทุกปี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้เสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยจำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 โดยมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านเศรษฐกิจและสังคมสูงสุด ในขณะที่แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ดังนั้น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ควรสร้างความน่าสนใจต่อหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย และเหมาะสมกับบริบทพื้นที่ รวมถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมให้มากขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ หลักสูตรฯ ควรพิจารณาสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น ลดการใช้สื่อบุคคล เนื่องจากนิสิตไม่ได้เลือกศึกษาต่อจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก แต่มักตัดสินใจด้วยตนเอง ดังนั้น จึงควรใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่น่าสนใจและครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านหลักสูตรการเรียนการสอน สูงที่สุด โดยนิสิตมีแรงจูงใจในประเด็นคณาจารย์มีความรู้และความสามารถ หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานที่จริงมีการออกภาคสนาม ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร

มีความเหมาะสม หลักสูตรมีการฝึกภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกงานตามหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และเนื้อหาวิชามีความหลากหลาย ทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น หลักสูตรฯ ควรประชาสัมพันธ์ความรู้ความสามารถและศักยภาพของคณาจารย์ ให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้และมีความมั่นใจในการเข้าศึกษาต่อ อีกทั้ง ยังควรแสดงรายละเอียดของหลักสูตรฯ ให้เข้าถึงได้อย่างสะดวก เข้าใจง่าย และชัดเจน ทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การศึกษาดูงาน และเนื้อหารายวิชา

3. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจากด้านเศรษฐกิจและสังคมสูงเป็นลำดับที่ 2 โดยนิสิตมีแรงจูงใจในประเด็นต้องการนำความรู้ไปสร้างคุณภาพชีวิตของตนเอง ในอนาคตต้องการแสดงให้บุคคลรอบข้างเห็นว่าตนเองก็สามารถศึกษาต่อได้ และสร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัว ดังนั้น หลักสูตรฯ ควรนำเสนออาชีพที่บัณฑิตสามารถดำเนินการได้ภายหลังการสำเร็จการศึกษาและสร้างความมั่นใจต่อการเข้าศึกษาต่อให้เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้หลักสูตรมีชื่อเสียง และสร้างความภาคภูมิใจให้กับนิสิตต่อไป

4. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่าระบบการสอบเข้ามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยนิสิตที่เข้าศึกษาต่อในระบบการสอบเข้าแบบ TCAS1 (Portfolio) มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวมสูงกว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อโดยระบบการสอบเข้าอื่น ๆ ดังนั้น หลักสูตรฯ ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และควรพิจารณาช่วงเวลาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้สอดคล้องกับปฏิทินการรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรให้เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

5. ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่านิสิตที่สนใจศึกษาสาขาการจัดการบริการสังคมมีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.00-3.49 และ 3.50-4.00 ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 41.0 สะท้อนให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ในกลุ่มเป้าหมายมีผลการเรียนที่ดีและเกรดเฉลี่ยสูง การกระจุกตัวของเกรดเฉลี่ยในช่วงดังกล่าวบ่งชี้ว่าผู้ที่สนใจในสาขานี้มักมีความมุ่งมั่นและศักยภาพทางวิชาการที่โดดเด่น นอกจากนี้ ยังอาจชี้ให้เห็นว่าการจัดการบริการสังคมเป็นสาขาที่ดึงดูดกลุ่มนิสิตที่มีความสามารถสูงซึ่งอาจเกิดจากความสนใจในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การมีจิตอาสา และการพัฒนาทักษะเพื่อสนับสนุนชุมชน ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนรู้ในสาขานี้ อาจช่วยพัฒนาศักยภาพนิสิตให้ตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมและการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้ทำให้หลักสูตรฯ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์การประชาสัมพันธ์หลักสูตร เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อได้อย่างชัดเจนจากความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตร ฯ อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาทั้งความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายในฐานะลูกค้าหรือผู้บริการ และความคิดเห็นของคณาจารย์ในหลักสูตรในฐานะผู้ให้บริการ เพื่อหาจุดร่วมทางความคิดเห็น ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรให้เข้มแข็งขึ้น ตลอดจนได้กระบวนการประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่ตรงความต้องการของทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการมากขึ้น

2. การวิจัยนี้ทำให้หลักสูตรฯ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิต ซึ่งเปรียบเสมือนสิ่งที่นิสิตคาดหวังจากหลักสูตร ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนและการสนับสนุนนิสิต รวมถึงความต้องการการพัฒนาศักยภาพของนิสิตในหลักสูตร เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการ และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อนำเสนอในการประกันคุณภาพของหลักสูตรและขององค์กรต่อไป

3. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ทำให้ได้ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างชัดเจนและกว้างขวาง แต่ยังขาดมุมมอง ความรู้สึก และทัศนคติของนิสิตในประเด็นดังกล่าว ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึก และหาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ โดยเฉพาะข้อมูลเชิงลึกในประเด็นที่นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับสูง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร และการประชาสัมพันธ์ให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม. (2559). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. [โครงการวิจัย กองทุนวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี].
- โชติกา ระโส. (2555). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ชลลดา สิทธิกรโสมนัส. (2548). แรงจูงใจและพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4. [สารนิพนธ์, สาขาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ชาญเดช วีรกุล. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับขวัญในการปฏิบัติงานของบุคลากรสังกัดสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 5 (จังหวัดอุบลราชธานี). [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการทั่วไป. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี].
- ญาดิชา บุญญา. (2567). สถานภาพและการตระหนักรู้ความจำเป็นของความรู้ด้านสื่อสารแบรนด์ และแรงจูงใจในการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโทด้านสื่อสารแบรนด์ ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา. [โครงการวิจัย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ธัญญา เอมพงษ์. (2562). ความสำคัญของการศึกษา. <https://education.maggang.com/>.
- นฤนาถ สุวรรณ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่. [รายงานการค้นคว้าอิสระ, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่โจ้].
- นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตนกุล, ปาริชาติ บัวเจริญ และปวันรัตน์ บัวเจริญ. (2562). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่. *วารสารวารสารบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ราชมงคลล้านนา*, 7(2), 59-71. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/balajhss>.
- บุญรอด บุญเกิด (2551). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเลือกเสรีของภาควิชาศาสนาและปรัชญาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. [งานวิจัย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- นพมาศ ปลัดทอง. (2556). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์. *วารสารปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์*, 3(2), 61-72. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal>.
- นิตยา บรรณประสิทธิ์, มัลลิกา เจริญพจน์, วราลี โกศัย, วิไลวรรณ ศิริเมฆา, ธนากร เทียมทัน, และวิภารัตน์ อัมรัมย์. (2559). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *วารสาร รมยสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 14(พิเศษ), 67-72. <https://aric-ejournal.nsruc.ac.th/bru/>.

- ภาณุวัฒน์ สว่างแสง. (2561). แรงจูงใจการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (TCAS 61). *วารสารสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(1), 154-170. <https://aritic-ejournal.nsruc.ac.th/msu/>.
- ลัดดาวัลย์ มากช่วย. (2564). แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ. [งานวิจัย, วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ].
- วิทวัส เหล่ามะลอ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS. [รายงานการวิจัย, สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- วันทนี โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉลาต. (2560). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 2(2), 111-134. <https://ojs.mbusl.ac.th/index.php/issj>.
- วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์. (2554). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา. www.tsu.ac.th/grad/report_/files/06044949200949.doc
- สุขชน มักสัน. (2563). จิตวิทยาการศึกษา. <https://www.sukhachan.com/sharedstories/educational-psychology/motivation/>
- สุชีวา สิทธิจินดา. (2560). เหตุจูงใจที่ใช้ในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม. ใน *เสาวลักษณ์ ยอดวิญญูวงศ์ (บรรณาธิการ), รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 (หน้า 889-898). สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. <https://www.moe.go.th>.
- สุโปชะ จำนลักณ์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. [งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
- อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัย นวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. [ปริญญาานิพนธ์, สาขาวิชาสื่อและ นวัตกรรมสื่อสาร, วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- อำไพวรรณ ทัพเพนไทย. (2556). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. [งานวิจัย, สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ].
- อามรรัตน์ เหลืองอร่าม. (2557). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัย เทคโนโลยีเมืองชลบุรีบริหารธุรกิจ. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. ไผ่ไหม เอ็ดดูเคท.

- อุบลรัตน์ เฟื่องสฤติย์. (2556). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- DeFleur, M.L., & Ball-Rokeach, S.J. (1996). *Theories of mass communication*. London: Longman.
- Hilgard, Ernest R. (1981). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt, Brace and World, Inc.
- Hawkins, D., & Mothersbaugh, D. (2013). *Consumer behavior: Building marketing strategy*, (12th ed.). McGraw-Hill Irwin.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row Publishers

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองผลจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เลขที่ IRB2-059/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: HU 016/2567

โครงการวิจัยเรื่อง: แร่จุลินทรีย์ในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม
ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

หัวหน้าโครงการวิจัย: นางสาวจุฑาทิพย์ คำเจริญกุล

หน่วยงานที่สังกัด: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ปรึกษาโครงการ: ดร.สุภัทรา เก้าประติษฐ์ ทรัพย์ชุกุล

หน่วยงานที่สังกัด: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิธีทบทวน:

☒ Exemption

☐ Expedited

☐ Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 2 วันที่ 24 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)	
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ	
6.1 (ร่าง) หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล	ฉบับที่ 1 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

วันที่รับรอง : วันที่ 7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ลงนาม

(นายเจนวิทย์ นวลแสง)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 2 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ***

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการวิจัย

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)

AF 06-03.1/v2.1

**เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)**

รหัสโครงการวิจัย:
(งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ออกรหัสโครงการวิจัย)
โครงการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา....
ให้คำยินยอม วันที่ เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้นไม่มีผลกระทบตอด้านใดทั้งสิ้น.....ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดง ความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอมให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม พยาน

(.....)

หมายเหตุ กรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้พยานลงลายมือชื่อรับรองด้วย

BUU-IRB Approved
7 May 2024

- 1 -

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่.....

แบบสอบถาม

**งานวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา”**

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม และเพื่อศึกษาแนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ช่วยตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้อมูลทั้งหมด จะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีการระบุตัวตนของท่าน ทั้งนี้แบบสอบถามมีเนื้อหา 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตอนที่ 3 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล**คำชี้แจง** กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่เป็นคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ เพศชาย	☐ เพศหญิง	☐ เพศทางเลือก
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------
2. ชั้นปีที่

☐ ชั้นปีที่ 1	☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3	☐ ชั้นปีที่ 4
3. ระดับคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสม

☐ ต่ำกว่า 2.00	☐ 2.00 – 2.49	☐ 2.50 – 2.99
☐ 3.00 – 3.49	☐ 3.50 – 4.00	
4. ภูมิภาค

☐ ภาคกลาง	☐ ภาคตะวันออก	☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคใต้
☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ต่อเดือน	☐ 10,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน
☐ 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน	☐ 30,001 – 40,000 บาท ต่อเดือน
☐ 40,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน	
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

☐ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน	☐ 20,001 – 40,000 บาท ต่อเดือน
☐ 40,001 – 60,000 บาท ต่อเดือน	☐ 60,001 – 80,000 บาท ต่อเดือน
☐ 80,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน	
7. รายได้ของท่านมาจากแหล่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การทำงานพิเศษ	☐ บิตามารดา	☐ ญาติหรือผู้อุปการะ
☐ ทุนจากมหาวิทยาลัยหรือองค์กรอื่น ๆ	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
8. อาชีพหลักของมารดา

☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ มีธุรกิจส่วนตัว	☐ ฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ	☐ แม่บ้าน
☐ เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
9. อาชีพหลักของบิดา

☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ มีธุรกิจส่วนตัว	☐ ฟรีแลนซ์/รับจ้างอิสระ	☐ แม่บ้าน
☐ เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

BUU-IRB Approved
7 May 2024

10. ระบบการสอบเข้าศึกษา

☐ TCAS 1 (Portfolio)☐ TCAS 2 (Quota)☐ TCAS 3 (Admission)☐ TCAS 4 (Direct Admission)☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อปริญญาตรีระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อปริญญาตรีระดับมาก
- 3 หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อปริญญาตรีระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อปริญญาตรีระดับน้อย
- 1 หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อปริญญาตรีระดับน้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว					
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับสาขาวิชา					
2. มีความต้องการในการเรียนในสาขาวิชา					
3. มีความถนัดในสาขาวิชา					
4. ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ					
5. ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าสังคมปัจจุบัน					
6. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา					
7. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง					
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
1. การเลือกเรียนตามเพื่อน					
2. ผู้ปกครองของนิสิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้					
3. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก และชื่นชมผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย					
4. รุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้					
5. คำแนะนำจากครูแนะแนวที่โรงเรียนเดิม					
6. เลือกศึกษาตามแบบอย่างคนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จ					
7. คำแนะนำจากผู้ปกครอง					
3. ด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย					
1. มหาวิทยาลัยมีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับชาติ					
2. มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับ					
3. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย					
4. มีหอพักภายในมหาวิทยาลัย หรือบริเวณใกล้เคียง					

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น มีหอสมุดที่ทันสมัย มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา					
6. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้เมืองหลวงของประเทศไทย และอยู่ในพื้นที่ EEC ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้					
7. สถานที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล มีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษาต่อ					
4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม					
1. นำความรู้ไปสร้างธุรกิจของตนเองหรือต่อยอดธุรกิจของครอบครัว					
2. มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)					
3. สังคมให้การยอมรับในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ					
4. ต้องการเป็นที่ยอมรับกับบุคคลรอบข้าง หรือได้รับการยกย่องจากคนในสังคม					
5. ต้องการนำความรู้ไปสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองในอนาคต					
6. ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลรอบข้างเห็นว่าตนเองก็สามารถศึกษาต่อได้					
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัว					
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน					
1. หลักสูตรตรงตามความต้องการของตนเองและสังคม					
2. เป็นสาขาที่ท้าทายความสามารถต่อการเปลี่ยนแปลงบริบทสังคมโลก					
3. มีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน มีจิตสาธารณะ					
4. มีสื่อการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย					
5. คณาจารย์มีความรู้และความสามารถ					
6. เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เนื้อหาวิชามีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
7. หลักสูตรมีการฝึกภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกงานตามหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน					
8. หลักสูตรมีการศึกษาสูงในสถานที่จริง มีการออกภาคสนาม					
9. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม					
6. ด้านการประกอบอาชีพ					
1. เป็นสาขาวิชาที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าได้					
2. ต้องการมีรายได้สูง					
3. เพื่อความมั่นคงในวิชาชีพ					
4. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
5. ต้องการมีโอกาสนในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง					

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
6. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วหางานได้ง่าย					
7. สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายทั้งในหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ					
7. ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร					
1. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของมหาวิทยาลัย					
2. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
3. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Website Facebook twitter) ของภาควิชาสังคมวิทยา					
4. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
5. ได้รับข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกสถานที่ของมหาวิทยาลัยบูรพา					
6. ได้รับข้อมูลจากการจัดกิจกรรมเปิดบ้านคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					

ตอนที่ 3 แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	เห็นด้วย
1	มหาวิทยาลัยควรสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และระดับนานาชาติ	
2	มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ เช่น หอสมุด ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ	
3	หลักสูตรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และตรงต่อความต้องการของสังคม	
4	หลักสูตรควรมีการประชาสัมพันธ์ในสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง	
5	หลักสูตรควรมีวิธีการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยมีการลงพื้นที่โรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตร	
6	หลักสูตรมีรายวิชาที่เป็นจุดเด่นของหลักสูตร เช่น การลงพื้นที่ศึกษาชุมชน การทำงานจิตอาสา	
7	หลักสูตรมีค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรที่เหมาะสม	
8	หลักสูตรมีการขอตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับสถานประกอบการที่หลากหลาย	
9	หลักสูตรมีการไปฝึกปฏิบัติงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน	
10	หลักสูตรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจ เช่น สร้างห้องเรียนที่ทันสมัย	

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ลำดับ	แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	เห็นด้วย
11	หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้ที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น	
12	หลักสูตรมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลอย่างใกล้ชิด และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวจุฑาทิพย์ คำเจริญกุล

วัน เดือน ปี เกิด

28 มิถุนายน พ.ศ. 2530

ตำแหน่งปัจจุบัน

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

ประวัติการศึกษา

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2559

วท.บ. (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา พ.ศ. 2553